

நானே

உளவியல் சஞ்சிகை

"Naan" Tamil Psychological Magazine

பொறுப்புணர்வு

மலர் 39

சித்திரை - ஆனி

2014

“நான்”

உளவியல் சஞ்சிகை

மலர்: 39

இதழ்: சித்திரை – ஆனி, 2014

தனிப்பிரதி விலை 50/-

ஆசிரியர்:

அ. அமலதாஸ் O.M.I., M.A

நிர்வாகம்:

லெ. ஆ. ஜெரோம் O.M.I

ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்:

அருட்சகோதரர்கள்

சியான்ஸ்ரன் ஜெனில் O.M.I

மேரியல் குரூஸ் O.M.I

நிர்வாகக்குழு:

அமதி இறையியல் சகோதரர்கள்

யோசப் பாலா

ஆலோசனைக்குழு:

டேமியன் O.M.I., M.A

செல்வரட்டணம் O.M.I., D.Psy

பேராசிரியர் சண்முகலிங்கன் Ph.D

நீனா H.C Dip. in Counseling

ஜீவனதாஸ் O.M.I., B.A. (Hons) Dip.in.Ed

ஸ்ரலின் B.Th (Rome), M.Sc (Manila)

ஜீவாபோல் O.M.I., M.Ph.

உள்ளே

பக்கம்

- ▶ வகை கறல்... 02
- ▶ சமூகமேம்படுத்தலில்... 07
- ▶ நேர முகாமைத்துவம்... 13
- ▶ பொறுப்புக்களை... 20
- ▶ சவால்களை... 24
- ▶ குழந்தைகளை... 28
- ▶ வளர்வோம்... 34
- ▶ உள சமூகப்பார்வை... 38
- ▶ வழிகாட்டிகளின்... 42

அன்பான எழுத்தாளர்களே, வாசகர்களே! 'நான்' சஞ்சிகை வளர்ச்சியில் தங்கள் ஒத்துழைப்பிற்கு நன்றி. தொடரும் இதழுக்கான ஆக்கங்களையும் இவ்விதழுக்கான கருத்துக்களையும் எழுதி ஆவணி மாதம் 25ம் திகதிக்கு முன்னர் எமது முகவரிக்கு அனுப்பி வைப்புகள். நன்றி.

வாசகர்களே! உங்கள் உளவியல் சிந்தனையில் விரியும் இந்த இதழின் அட்டைப்பட விளக்கத்தை உங்கள் பேனா முனையில் மிகச் சுருக்கமாக எழுதி அனுப்புங்கள். பாராட்டைப்பெறுவது அடுத்த இதழினில் பிரசுரமாகும் – நன்றி

“NANN”

Tamil Psychological Magazine

“Vasanthaham”, Swamiyar Road,
Colombuthurai, Jaffna.

Sri Lanka

Tel. 021- 222 - 5359

Email: naanscholasticate@gmail.com

“நான்”

தமிழ் உளவியல் சஞ்சிகை

“வசந்தகம்”, சுவாமியார் வீதி,

கொழும்புத்துறை,

யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

தே. பே.சி. 021 - 222 - 5359

மின் அஞ்சல்: naanscholasticate@gmail.com

௭௭ டிஸ்ய வாக்ஷணே!

வணக்கம்! “பொறுப்புணர்வு” எனும் இவ்விதழினூடாக உங்கள் அனைவரையும் மீண்டும் சந்தியத்தில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இவ்விதழை சீறப்பித்த எழுததாளர்கள் அனைவர்க்கும் எனது நன்றிகளும் பாராட்டுக்களும்.

பேரறிஞர் ஜிம் ஜோனின் கூற்றுப்படி “ஒவ்வொருவரும் தம் வாழ்வில் தனிப்பட்ட விதத்தில் பொறுப்புக்களை ஏற்கவேண்டும். ஒருவர் தனக்கு வெளியேயுள்ள சூழலையோ, காலங்களையோ, இயற்கை நிலைகளையோ மாற்ற முடியாது. நான் மட்டுமே என்னை மாற்றிக்கொள்ள முடியும். ஏனென்றால், எனக்கு நான்தான் தலைவன்”. இன்று தனி நபராக, தமிழ் சமூகமாக பல அசௌகரியங்களுக்கும் கலக்கத்திற்கும் ஆளாகின்றோம். போர் முடிவுற்றும் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றோம் நம்மைச் சூழ நடைபெறும் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளும் “இதற்கு யார்தான் பொறுப்பு?” என்ற கேள்வியை கேட்கின்றது.

“கலாச்சாரம் மாறிப்போய்விட்டது. அதற்கேற்ப நாங்களும் மாறத்தானே வேண்டும்” என்பர் ஒரு சிலர் “நான் இதற்கு பொறுப்பில்லை” என்பர் வேறு சிலர். அனேகமான தீமைகளுக்கு காரணம் எனக்கும் எனது செயல்களுக்கும் நான் பொறுப்பெடுக்காத நிலையேயாகும். இப்படியான நிலையில் யார் கற்றுக்கொடுக்கலாம்? எங்கு கற்றுக்கொள்ளலாம்? சமூகத்தின் அதீத செயல்படும் அலகாக இருக்கும் நம் குடும்பங்கள் பொறுப்புணர்வு பற்றிய அடிப்படை தன்மைகளை தம் பிள்ளைகளுக்கு கற்றுக்கொடுத்தே ஆகவேண்டும். இதில் நாம் பின்நிற்கக்கூடாது, முடியாது. உதாரணமாக, பிள்ளைகள் புரிந்துகொள்ளும் பராயத்திலேயே “ரொபி கடதாசியை உரிய இடத்தில் போடுங்கள்” என்று ஆரம்பிப்பது பல நன்மைகளுக்கு வழிவகுக்கும். நாம் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டிய பலவற்றைக் கற்றுக்கொடுக்காததும், பொறுப்புணர்வுற்ற தன்மையையே காட்டுகின்றது. எல்லா நிலைகளிலும் அனைத்திற்கும் பொறுப்பேற்றும் மனிதர்களாய் வாழ முயற்சி செய்வோம்

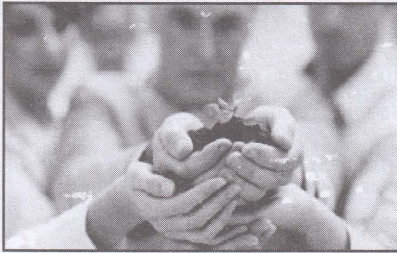
அன்புடன்

அ. அமலதாஸ் அமதி

வகை கூறல் - சில சிந்தனைகள்

- கோகிலா மகேந்திரன்

1970 ம் ஆண்டிலே இந்தியாவில் உள்ள ஒரு பண்ணைக்கு சண்டே ரைம்ஸ் ஆசிரியர் “ விஜித யாப்ப விஜயம் செய்தார். பண்ணையைச் சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு வந்தபோது நானூறு கோழிக் குஞ்சுகளை அடைத்து வைப்பதற்கு ஒரு கூடு தயாராக இருந்ததை அவதானித்தார். அதில் இருந்த ஒரு வகைக் கம்பி யன்னலை அடைக்கப் பயன்படுத்தியிருந்த ஆணியின் பலம்போதாது என இவர் உணர்ந்தார். தனது இந்திய சகா ஒருவரிடம் அது பற்றிப் பேசினார். அவரும் கேட்டுவிட்டுச் சும்மா இருந்து விட்டார். அதிகம் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இது நடைபெற்ற அடுத்த நாளை இரண்டு மரநாய்கள் கூட்டுக்குள் நுழைந்து நூற்று நூற்பத்தாறு குஞ்சுகளைக் கொண்டு தீர்த்து விட்டன. தனது புத்தி மதியைக் கேட்கவில்லை என்று அங்கிருந்தோரை “யாப்ப” கண்டித்தார்.

பண்ணை முகாமையாளரான ஜோன் நியூசிலாந்து தேசத்தவர். சம்பவம் நடைபெற்றபோது அவர் பண்ணையில் இருக்கவில்லை. கடமைக்கு மீண்டதும் நடந்த விடயத்தைக் கேட்டறிந்தார். தான் லீவில் இருந்த போதும் சம்பவத் தின்

பொறுப்பு தனக்கே உரியது என்று கூறினார். இந்தியர் அவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார். அதன் பிறகு தான் “விஜித யாப்ப” தான் செய்ததும் தவறு என உணர்ந்து கொண்டார். யன்னல் பாதுகாப்பற்றது என உணர்ந்த போதே விடாப்பிடியாக நின்று நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாமல்லவா? பிறகு மற்றவர்களைக் கண்டித்து என்ன பயன்?

மனச்சாட்சி உள்ள மனிதர்கள் பொறுப்புணர்வு மிக்கவர்களாகவே என்றும் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதையே உலக சரித்திரம் பேசுகிறது.

இன்றும் கூட உலகத்தின் பல நாடுகளிலும் முக்கிய பதவிகளில் இருப்பவர்கள் ஒரு தவறு நடைபெறுகிறபோது அதற்குரிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு தமது பதவிகளை ராஜினாமா செய்வதை நாம் அறிவோம். பெருந்தன்மையோடு அவ்வாறு செயற்படுபவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள். தவறை மற்றவர் தலையில் சுமத்திவிட்டு “நான் ஏன் பதவி விலக வேண்டும்?” என்று கதிரையை கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எமது நாட்டில் பலர் இருக்கிறார்கள். பாவம் பரிதாபத்துக்குரியவர்கள்.

பொறுப்புணர்வு என்பது ஒரு வகை கூறும் நிலையில் இருத்தல். அல்லது விடை சொல்லவேண்டிய இடத்தில் இருத்தலோடு தொடர்புடும் சொல்லாகும். ஒருவருடைய ஆட்சி, அதிகாரம், கட்டுப்பாடு நிர்வாகம் ஆகியவற்றோடு அது சம்பந்தப்படும்.

மனிதன் ஒரு சமூக விலங்கு. பலர் சேர்ந்து வாழும் நிலையில் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் வகி பங்குக்கு ஏற்ப தனி மனித நிலையிலும் குடும்ப மட்டத்திலும் சமூக மட்டத்திலும் பலவகையான பொறுப்புக்கள் வந்தமை கின்றன. குடும்பம் ஒன்றில் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதில் பெற்றோருக்கு உரிய பொறுப்பை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது.

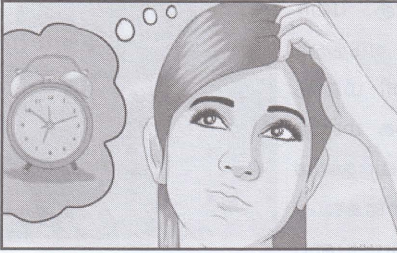
“தந்தை மகற் காற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தியிருப்பச் செயல்”

என்று கூறும் வள்ளுவர், தந்தையின் பொறுப்பை மிகக் கடினமானதாக முன் வைக்கிறார். மகனுக்கு உணவும் உடையும் கல்வியும் கொடுத்தால் போதும் என்று கூடச் சொல்லவில்லை. அதற்கு மிக மேலாக அறிகிறார்கள். கூடியுள்ள சபையிலே தலைவனாக இருக்கும் நிலைக்கு அவனை உயர்த்த வேண்டும் என்கிறார். எத்தனை பெற்றோர் இதனை செய்கிறார்கள்? இது சுலபமானதா? சிந்திக்கவேண்டி இருக்கின்றது.

இருவர் சம்பந்தப்படும்போது பொறுப்பு என்பது இருவருக்கும் அமையும் என்பதை நாம் மறந்து விடலாகாது. நோயைச் சரியாக இனம்கண்டு

சரியான மருந்தைக் கொடுப்பது மருத்துவரின் பொறுப்பு என்றால் மருந்தைக் குடிப்பது நோயாளியின் பொறுப்பு. இரண்டும் இணையும்போது தான் சாதகமான விளைவு ஏற்படும். பெற்றோர் உரிய முறையில் பிள்ளையை வளர்த்துவிட்ட பிறகு பிள்ளைக்கும் பொறுப்பு இருக்கத்தான் செய்யும். அதுவும் சுவபமானதல்ல. இந்தப் பிள்ளையைப் பெறுவதற்கு இவனுடைய பெற்றோர் என்ன தவம் செய்தார்களோ என்று மற்றவர்கள் வியக்கும்படி அந்த பிள்ளை நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்கிறார் வள்ளுவர்.

“மகன் தந்தைக்காற்றும் உதவி இவன் தந்தை என் நோற்றான் கொல் எனும் சொல்” என்பது அவர் வாக்கு. நோயற்ற பெற்றோரைக் கண்ணீருடன் அலைய விட்டு விட்டுத் தானும் தன்பாடுமாகப் போய் விடுகின்ற பிள்ளைகளின் பொறுப்புணர்வுபற்றி என்ன கூறலாம்?

18ம், 19ம் நூற்றாண்டுகளில் தான் பொறுப்புணர்வு பற்றிய சிந்தனைகள் ஜரோப்பாவில் எழுந்தன. 20ம் நூற்றாண்டின் தத்துவ வியலாளர்கள் இதனைச் “சுதந்திரம்”, “தீர்மானம்” எடுத்தல் ஆகியவற்றோடு பொருத்திப் பார்த்தனர். ஒருவருடைய நடத்தைக்கு

அவர் பொறுப்பா? ஒருவருடைய ஒழுக்கத்துக்கு யார் பொறுப்பு? ஒருவருடைய ஆளுமைக்கு அவர் மட்டும் தான் பொறுப்பா? போன்ற முக்கிய கேள்விகள் உளவியலாளரையும் சிந்திக்க வைத்தன.

பல சர்ந்தர்ப்பங்களில் பொறுப்பு என்பதற்கு வரையறை சொல்வதும் கடினமானது. அறம் சார்ந்த பொறுப்புக்கும் சட்டரீதியான பொறுப்புக்கும் வேறுபாடு உள்ளது. ஒரு குடும்பத்தில் கணவனும் மனைவியும் விவாகரத்து பெற்றுள்ளனர் என்று வைப்போம். மனைவியுடன் வாழும் பிள்ளைக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்தால் சட்டரீதியாக தந்தையின் பொறுப்புச் சரி. ஆனால் மனச்சாட்சி ரீதியான அல்லது அறம் சார்ந்து சிந்திக்கையில் தந்தையின் பொறுப்பு எதுவரை போகும்? அது அவருடைய சுதந்திரம் ஆகிறது. அதனால்தான் பாரதி

“ விதந்தரு கோடி யின்னல்
விளைந்தெனை அழித்திட்டாலும்
சுதந்திர தேவி நின்னைத்
தொழுதிடல் மறக்கிலேனே”

என்றான்.. ஒழுக்கத்தில் சிலரை நாங்கள் “ பொறுப்புவாய்ந்த மனிதர்கள்” என்று பாராட்டுகின்றோம் வேறு சிலரை “பொறுப்பற்றவர்கள்” என்று ஏசுகின்றோம். இது உண்டு- இல்லை என்ற இரு கிளை சிந்தனை அல்லவா? மனிதர்களை அவ்வாறு இரண்டு பிரிவினராகப் பிரிக்க முடியாது என்பது தானே உண்மை.

பொதுவாக சமூகத்திலே ஒரு விடயம் பிழைத்துப் போகிறபோதுதான் அது யாருடைய தவறு? யாருடைய பொறுப்பு? என்ற கேள்விகள் எழுகின்றன. விடயங்கள் இயல்பாக சராசரியாக போய்க்கொண்டிருக்கிற போது யாரும் எதையும் கண்டு கொள்வதில்லை.

மாறாக ஒரு சாதனை அல்லது வெற்றி வருகிறபோது “போனவன் வந்தவன்” எல்லாம் அதில் தனக்கும் பொறுப்பு இருந்தது என்றுக் காட்டிக்கொள்ளப் பார்ப்பான். எமது நாட்டில் ஒரு பிள்ளையின் பரீட்சைப் பெறுபேறு உயர்வாக வந்துவிட்டது என்றால் பத்திரிகையைப் பார்க்க வேண்டும் பெற்றோர் தாமே பொறுப்பு என்பர். ஆசிரியர் தன்னால்தான் நடந்தது என்பர். அதிபர் தானே தான் கற்பித்தது போலப் பேசுவார். ரியூசன் ஆசிரியர் ஒரு பெரிய விளம்பரமே போட்டு அசத்தி விடுவார். கடன் கொடுத்த வாங்கிகூட தனக்கும் உரிமை என்று கூறப் பரீட்சையில் வெற்றி பெற்ற பிள்ளைக்கு ஏதும் பொறுப்பு இருந்ததா என்பதை எல்லாரும் மறந்து விடுவார்கள்.

அங்கிகளின் கூர்ம்பை மனதில் வைத்து சிந்திக்கிறபோது மனிதனை விடக் குறைந்த நிலையில் உள்ள விலங்குகளுக்கோ, தாவரங்களுக்கோ அல்லது நுண்ணங்கிகளுக்கோ பொறுப்பு இருக்கின்றது என்று நாம் ஒரு போதும் பேசுவதில்லை. பிறந்து சில நாள்களேயான ஒரு குழந்தை மீதும் நாம் பொறுப்பைச் சுமத்தவில்லை. ஏன் வளர்ந்த மனிதன் மட்டும் பொறுப்புக்கூற வேண்டியவன் ஆகிறான்? ஏனென்றால் மனிதர்க்கு சுதந்திரமாய் சிந்திக்கும்

திறன் உள்ளது. காரணகாரியத் தொடர்புகளோடு தமது நடத்தையை மாற்றிக்கொள்ள மனிதரால் முடியும். அத்துடன் மனிதர்களுக்கு நீதி அல்லது அறம் சார்ந்த உணர்வு உண்டு ஆகவே சில மனிதர்களிடம் பொறுப்புணர்வு குறைவாக இருக்கிறதென்றால் நாம் ஏன் கோப்பட வேண்டும்? அவர்களின் உள ஆரோக்கியம் குறைவாக இருக்கிறது அல்லது கூர்ப்பில் அவர்கள் விலங்குகளுக்கு அண்மித்திருக்கிறார்கள் என்று புரிந்து கொள்வோமாயின் அவர்கள் மீது பரிவு ஏற்படும்.

பல சர்ந்தர்ப்பங்களில் பொறுப்பு என்பது பேச்சோடு போய்விடும். செயலில் ஒன்றும் இருக்காது.

ஒரு முறை யூனாவில் நடந்த மகாநாடு ஒன்றுக்குச் சேர். சி. வி. இராமன் சென்றிருந்தார். அப்போது அங்கு பேசிய மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் “இனி யாரையும் பட்டினியால் இறக்க விடமாட்டேன்” என்று தனது பொறுப்பை ஒலி பெருக்கியில் அறிவித்தார். அதைத் தொடர்ந்து பேசிய மருத்துவர் ஒருவர் நாங்கள் இனி யாரையும் நோயினால் இறக்க விடமாட்டோம் என்றார். இறுதியாக பேசிய சேர். சி. வி. இராமர் அவர்கள் “நாம் இனி எப்படித்தான் சாவது என்று பயப்படுகிறேன்” என்று முடித்தார்.

சமூக மேம்பாட்டிற்கான உளவியல் சிந்தனையாளர்

Daniel Batson (டானியல் பற்சன்)

பேராசிரியர் கலாநிதி என். சண்முகலிங்கன்

பிறநலம் பேணுதல் மானிடத்தின் உயர் தனிப் பண்பாகும். குடமையாவன தன்னைக் கட்டுதல் பிறர் துயர் தீர்த்தல் பிறர் நலம் பேணுதல் என்பான் பாரதி. உன்னைப் போல உன் அயலானையும் நேசி உனக்கு மற்றவர் எதை செய்ய வேண்டும்மென விரும்புவாயோ அதனையே மற்றவர் களுக்கு செய். மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை.

என்றவாறு எங்கள் சமயங்களும் பண்பாட்டு விழுமியங்களும் பிறர் நலம் பேணுதலின் அவசியத்தை உணர்த்தி நிறுகின்றன. தனி- மனித சமூக மேம்பாட்டிற்கு இன்றியமையாத பிறர் நலம் பேணும் பண்பானது. சமூக உளவியலாளர் களின் ஆர்வத்துக்குரிய பொருண்மையாகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. (தொடர்ச்சி 27ம் பக்கம் பார்க்க)

சமூக மேம்படுத்தலில் பொறுப்புணர்ச்சி

அருவ்திரு இராசேந்திரம் ஸ்ரீலிங்

பொறுப்புணர்ச்சியோடு வாழ்பவர்களை நாம் மதிக்கின்றோம். அவர்கள் தமக்கும், தம் குடும்பத்தவருக்கும், தம் ஊருக்கும், இனத்திற்கும் நன்மை செய்பவர்கள். இவர்களது சேவையால், பண்புகளால், உலகம் நல்ல உலகமாக மாற்றமடைகின்றது. ஆனால் பொறுப்புணர்ச்சியற்று வாழ்வோர் தமக்கும் தம்மைச் சார்ந்தோருக்கும் ஏனையோருக்கும் எதிர்கால சந்ததியினருக்கும் கேடு விளைக்கின்றவர்கள். கூறவேண்டிய கருத்துகளை குட்டிக்கதை வடிவில் தருகின்றேன். இதில் குறிப்பிடும் பெயர்கள் அனைத்தும் கற்பனையானவை. ஒவ்வொருவரும் ஒரு குழவினரின் பிரதிநிதிகளே.

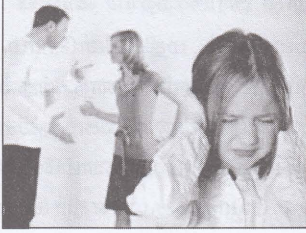
பொறுப்பற்ற பிள்ளை வளர்ப்பும் விளைவுகளும்

பிள்ளை கேட்பதையெல்லாம் கொடுத்து வளர்க்கின்றனர் இராசையாவும் பொன்மணியும். தான் விரும்புவதையெல்லாம் அடைய வேண்டுமென்று மனக்கட்டுப்பாடின்றி வளர்கின்றான் இவர்களது மகன். வீணான ஆசைகளுக்குக் கட்டுப்பாடுபோட இவர்கள் கற்றுக் கொடுக்கவில்லை. பொறுப்புணர்ச்சியோடு பணத்தைச் செலவழிக்கக் கற்றுக்கொடுக்கவில்லை. முக்கிய தேவையேதும் ஏற்படாதபோதும் அவனுக்குக் கைத்தொலைபேசி, லப்ரொப், மோட்டார் சைக்கிள் வாங்கிக் கொடுக்கின்றனர். அவனோ படிப்பில் அக்கறையின்றி, நண்பர்களோடு குடியும் கும்மாளமும். ஒரு நாள் அவன் குடித்துவிட்டு மோட்டார் சைக்கிளில் வேகமாகச் சென்று கொண்டிருந்தபோது கட்டுப்பாட்டை இழந்து தரித்து நின்ற லொறியில் மோதி இறக்கின்றான். இவர்களும் சகோதரர்களும் உறவினர்களும் ஓவென்று கதறி அழுகின்றனர். பொறுப்பற்ற பெற்றோரின் பிள்ளை வளர்ப்பின் விளைவுகள்.

மூர்த்தி படிப்பைக் கைவிட்டு விட்டு ஊர்சுற்றித் திரிகின்றான். சண்டைக் கோஷ்டி ஒன்றோடு பழகுவதைக் கண்டும் பெற்றோர் தடுத்து நிறுத்த

முயற்சிக்கவில்லை. அவளது “வீரக் கதைகளைக்” கேட்டு தகப்பன் அவனுக்கு வாள் வாங்கிக் கொடுக்கின்றார். ஒரு நாள் ஊர்ச்சண்டை யில் இவன் எதிர்த்தரப்பால் குத்திக் கொலை செய்யப்படுகின்றான். ஊரெல்லாம் ஒப்பாரி.

மகளின் காதலை ஆமோதித்து அவளையும் காதலனையும் தம் வீட்டிலும் “ஒன்றாக இருந்து பழக” அனுமதிக்கின்றனர் முகுந்தனும் மேனகாவும். அவள் கர்ப்பமானதை அறிந்த அவன் அவள் வயிற்றில் வளர்வது பிள்ளையல்ல என்று கைகழுவிவிட்டு இன்னொருத் தியைத் திருமணம் முடிக்கின்றான். இதனால்

இவள் வாழ்வு படுகுழியில். அவளின் நிரீக்தியை எண்ணி அவளது சகோதரர், உறவினர், நண்பிகள் சோகத்தில்.

பொறுப்பற்ற காதலும் விளைவுகளும்

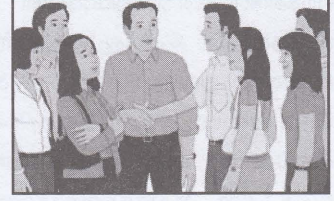
சிமித்தாவின் காதலன் குடிகாரன், முரடன், பொறுப்பற்றவன் என்று அறிந்த அக்கறைகொண்ட பலர் அந்தக் காதலைக் கைவிடும்படி அவளிடம் வற்புறுத்துகின்றனர். அவளோ செவிசாயக்க மறுத்து தான் விரும்பிய அவளையே திருமணம் செய்ய அடம்பிடிக்கிறாள். திருமணம் நடந்து முடிகின்றது. குடித்துவிட்டு வந்து மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் அடிக்கின்றான். பிள்ளைகளின் படிப்பும் நிம்மதியும் குலைந்துபோகின்றது. எத்தனை பேருக்கு இவள் வாழ்வை எண்ணிக் கவலை?

கடமை உணராக் காதலின் விளைவு

காணியை விற்றுத் தன் மகன் செந்திலின் கல்விக் காகச் செலவழிக்கின்றார் தந்தை. சகோதரிகளைக் கரைசேர்ப்பான் என்னையும் தாயையும் “இருக்க விட்டு” உணவுபோடுவான் என்ற கற்பனைகள் வேறு. அவளோ படிக்கும் காலத்திலேயே காதலில் விழுந்தாள். தன் சகோதரிகளுக்குரிய கடமைகளை மறந்து முதலில் தன் கலியாணத்தையே நிறைவேற்றுகின்றான். மனைவியோடு அவன் வாழ்வு. இவர்களை மறந்தான். பெற்றோர் வாழ் நாளெல்லாம் உழைத்து ஓடாகி மரணித்தனர். ஐந்து சகோதரிகள் கரையேறாக் கன்னிகளாக தலை நரைத்து வாழ்கின்றனர்.

கல்வித்துறையினரின் சமூகப் பொறுப்பற்ற செயற்பாடுகளின் விளைவுகள்

சாந்தன் மனம் சீரழிந்த மனம். அவன் கல்வி நிறுவனத்தில் முக்கிய பதவி. பதவி, பணம் இரண்டுமே இவனது மனத்தை ஆக்கிரமிப்பவை. பதவி வெற்றிடங்கள் வரும்போது அதற்கான நேர் காணலில் இவனும் அமர்ந்து கொள்வான். சாதி பார்த்து,

சமயம் பார்த்து, உறவுநிலை பார்த்து, சொந்த விருப்பு வெறுப்புப் பார்த்து, அரசியல் அழுத்தம் பார்த்து தரமற்றவர்களைக் கற்பிப்போராக உள்வாங்குவான். இவனால் நியமிக்கப்பட்டவர்களிடம் கற்போர் தமக்குள் சிரித்துக் கொள்வார்கள். இவர்களிடம் கல்வி கற்றோர் கற்பிக்கும் பதவி பெறும்போது அல்லது அரசு பதவி வகிக்கும்போது சோறில்லாப் பாணைகளாக வெளியேறுவர். தற்போதைய மாணவர் சமூகத்திற்கும் எதிர்கால சந்ததிக்கும், ஏன் ஒட்டு மொத்த சமூகத்திற்கும் தான் கேடு விளைவிப்பதை இவன் உணர்வதில்லை. சாந்தனுக்கு அதையிட்டு எந்த வருத்தமே கிடையாது.

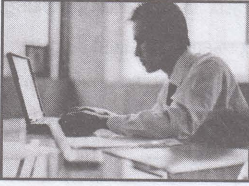
லால் ரீயுசன் சென்ரர்கள் நடாத்துபவர். கற்கும் மாணவர்களின் ஒழுக்க உருவாக்கம், சமய உருவாக்கம் பற்றிச் சற்றும் கருத்தில் கொள்ளாது பணமே கடவுள் என்று கருதி வாழ்பவன். இளைஞர்களைக் கவரும் நோக்கோடு “ஊத்தைப் பகிழிகள்” விடுவான். ஊத்தைகள் சிரிக்க ஒழுக்கமுள்ளவர்கள் மெளனமாகக் கீழே பார்த்துக்கொள்வர். பெற்றோரும் சமயத்தலைவர்களும் அவனிடம் சென்று பிள்ளைகள் ஆலய வழிபாடுகளுக்குச் செல்ல வசதியாக வகுப்பு நேரத்தை மாற்றுங்கள் என்று மட்டும் கேட்டனர். அவனோ மறுத்துவிடுகின்றான். இவனது ரீயுற்றறியில் கற்ற மாணவர்களில் பலர் நெறிகெட்டு வளர்ந்தார்கள்.

பொறுப்பற்ற மாணவனது நடத்தையின் விளைவுகள்

சதீஸ் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாய்ப்புகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திச் சிறந்த மாணவனாக உருவாக எவ்வித முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. மக்களின் வரிப் பணத் திலேயே பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கிறேன் என்ற சமூகப் பொறுப்புணர்வு எள்ளளவும் கிடையாது அவனிடம். நமது சமூகம் சிறந்த கல்வி கற்றோரையே வேண்டி நிற்கின்றது என்ற

சிந்தனை அவனது மனதில் என்றுமே எழுந்ததில்லை. போரால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உள்பாதிப்புகளை இவன் நினைத்துப்பார்ப்பதே இல்லை. யுத்தப் பிரதேசத்தில் இருந்து வந்தவர்களை கொடுமையாக “றாக்” பண்ணுவான். இவனால் துவண்டு போனவர்கள் எத்தனை பேர். இவனது “விளாசம் தேடும் தேவையை” அரசியல்வாதிகள் நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அவர்களின் கைப்பொம்மையாக பொறுப்பற்ற அரசியல் செயற்பாடு களில் ஈடுபட்டான். ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களின் (வாடைக்காசு கொடுக்கவே நாதியற்ற பல ஏழை மாணவர்கள் உட்பட) கல்வி பாதிக்கப்பட்டது.

சமூகப் பொறுப்புணர்வுற்ற அரசியல் தலைமையால் விளைந்தவை

சங்கர் தன்னையே மக்கள் தலைவன் ஆக்கிக் கொண்டவர். மக்களின் உரிமை வாழ்வுக்காகக் கொள்கையோடு செயற்பட்டார். ஆனால் மக்கள் உரிமையை தன் கையில் எடுத்துக்கொண்டார். சமூகத் தலைவர்கள், சமயத்தலைவர்களின் கருத்துகளை மதித்து நடக்கமாட்டார். இவர் தவறால்

மக்கள் பலர் கொல்லப்பட்டனர். மக்கள் பலர் அபலைகளானார்கள்.

சந்திரா பொதுமகள். தேர்தல் வரும்போதெல்லாம் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபடுபவள். சுயநலம் கொண்டே இயங்குவாள். இதனால் தன் சாதி, தன் சமயம், தன் ஊர், தன் பிரதேசம், தன் சுயநலம் என்ற கண்ணோட்டத்துடனேயே வாக்களிப்பாள், பிறரையும் தூண்டுவாள். இவளால் வெற்றி பெற்ற அரசியல்வாதியோ பொய் வாக்குறுதிகளை அள்ளிவீசிக் கதிரைக்கு வந்தவர். தனக்கு “நன்மை செய்த” சிலருக்குச் சலுகை மட்டும் வழங்கினான். பொதுமக்கள் வாழ்வோ சிரட்டையும் கையுடும்.

பொறுப்புணர்ச்சியற்ற ஊடகவியலாளர்

சத்தியேந்திரன் பத்திரிகைக்கும் இணையத்தளத்திற்கும் சொந்தக்காரன். தன் பத்திரிகையின் பிரதிகள் பல விலைப்பட வேண்டும், இணையத்தளத்தைப் பலர் பார்ப்பதால் தனக்கு வருமானம் அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு இயங்கினான். இவன் உண்மையை அலசி ஆராயமாட்டான். தன் பல்வேறு குறிக்கோள்கள் கேற்பவே

செய்தி சேகரிப்பான். ஒரு விடயத்தோடு தொடர் புடைய அனைவரிடமும் தகவல் சேகரித்து உண்மையை எழுதுவது எப்படி என்றுகூட இவனுக்குத் தெரியாது. தன் அரசியல், சமயக் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக அப்பட்டமான பொய்யைக் கூசாமல் கூறுவான். உண்மையைத் திரித்துச் சொல்லுவான். சில சமயம் உண்மை வெளிவராதபடியும் பார்த்துக் கொள்வான். ஊடகத்தில் வருவதை விமர்சனத்தோடு நோக்கும் அறிவில் மக்களை வளர்த்தெடுக்கவேண்டும் என்ற உணர்வு இவனிடம் துளியும் கிடையாது. அச்சிலே வருவதெல்லாம் உண்மையென்று நம்பும் ஒரு கூட்டத்தையே இவன் உருவாக்கினான். இவனால் வீண் பழிசுமத்தப்பட்டு வேதனையும் துன்பமும் பட்டோர் பலர். அவர்களோடு இணைந்து துன்புற்றோர் இன்னும் பலர்.

அரசு பணியாளரின் பொறுப்பற்ற செயலின் விளைவுகள்

நேசன் முக்கிய அரசு பணியாளன். இவன் இலஞ்சம் வாங்காமல் எதையும் செய்து கொடுக்கமாட்டான். பொதுமக்களுக்கான திட்டங்களுக்கு வரும் பொதுப்பணத்தைச் சூறையாடுவதிலே கண்ணாயிருப்பான். இதற்கெனச் சில பிச்சுப்பிச்சுகளை வைத்துக்கொண்டு அவற்றிற்கு இடையிடையே பிச்சை போட்டுக்கொள்வான். முடிக்க வேண்டிய திட்டங்களைத் தரமின்றி முடிப்பான். செய்து முடிக்காத திட்டங்களைச் செய்து முடித்ததாக மேலதிகாரிகளை நம்பவைப்பான். இதற்கான மேலதிகாரிகளுக்குச் “சந்தோசம்” கொடுத்துக் கொள்வான். நிதியை உரிய நேரத்தில் பயன்படுத்தாது சுயநலத்திற்காகத் திருப்பி அனுப்பியும் செயற்படுவான். மக்களுக்கோ தரமான வீதியில்லை, இருக்க நல்ல வீடு இல்லை, குடிக்க நீரில்லை. இப்படி எத்தனை குறைகள் இவன் சுயநலத்தால்.

மதப்பிடித்த மதவாதிகளின் பொறுப்பற்ற செயல்கள்

மதத்தலைவர் என்ற பதவி யைத் துஷ்பிரயோகம் செய்வார் இவர். ஏனைய சமயத்தவரின் சமய உரிமைகளையும் சுதந்திரத்தையும் மதிக்கவே மாட்டார். தன் சமயத்தின் காவலனாகத் தன்னையே கடவுள் நியமித்தாகக் கருதி அவர் கூறும் போதனைக்கு மாறாக நடப்பார் இவர். மக்கள் மனதில்

சமயத் துவேசத்தின் நச்சு விதைகளைத் தூவுவது இவர் செய்யும் “உன்னத சமயப்பணி”. ஏனைய சமயத்தவரோ திகைப்பில்...

பொறுப்புணர்ச்சியற்ற இவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் உங்களுக்கு நன்கு தெரியும். நீங்கள் அவர்களைப் போன்று வாழ்ந்து நம் சமூகத்தை சீரழிக்கப் போகின்றீர்களா? அல்லது உலகம் போற்றும் உத்தமர்களைப் போன்று நம் சமுதாயத்தை மேம்படுத்தத் தினமும் உழைக்கப் போகின்றீர்களா?

உள்ளார்ந்த குரலை நம்பு

நீ உண்மையிலேயே மனம்மாற விரும்புகின்றாயா? நீ முற்று முழுதாக பண்பு மாற்றமடைய விரும்பு கின்றாயா? அல்லது ஒரு கையால் உன் பழைய வாழ்க்கை முறையை இறுகப்பிடித்துக்கொண்டு மறு கையால் நீ மற்றவர்களைப் பார்த்து மாற்றமடைய உதவுமாறு கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றாயா?

உளமாற்றம் என்பது உன்னால் மாத்திரம் ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒன்றல்ல. உன் மனோ பலத்தால் ஏற்படுவதுமல்ல. வழிகாட்டுகின்ற உன் உள்ளார்ந்த குரலுக்கு நீ செவிசாய்க்க வேண்டும். அந்த உள்ளார்ந்த குரலை உனக்கு நன்கு தெரியும். நீ அதனிடம் அடிக்கடி திரும்பிச்செல்வதுண்டு. நீ என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற குரலை தெளிவாகக் கேட்டபின்னர், நீ பல வினாக்களை எழுப்ப ஆரம்பிக்கின்றாய், தடைகளை உருவாக்குகின்றாய், பலரின் கருத்துக்களையும் கேட்கத் தொடங்குகிறாய். இதனால் ஒன்றுக் கொன்று முரணான எண்ணிக்கையற்ற எண்ணங்கள், உணர்ச்சிகள், யோசனைகள் என்பனவற்றுள் நீ சிக்குண்டு இறைவனோடு உனக்குள்ள தொடர்பை இழந்துவிடுகின்றாய்.

(ருன்றி - அன்பின் உள்ளார்ந்த குரல், தமிழாக்கம் - இராசேந்திரம் ஸ்ரலின்)

நேர முகாமைத்துவமும் பொறுப்புணர்வும்

- அருட்திரு குமீழ் சீசன்

“எனக்கு நேரமில்லை!” அல்லது “எனக்கு நேரம் போதாது!” என்பதுதான் பலருடைய வாயிலிருந்துவரும் வழமையான “பல்லவி”. மற்றவர் நம்மைவிடப் புத்திசாலியாக இருக்கலாம், நம்மைவிட அழகுள்ளவராக இருக்கலாம், நம்மைவிட சிறந்த விளையாட்டு வீரராக இருக்கலாம், நம்மைவிடப் பணக்காரராக இருக்கலாம். ஆனால் யாரிடமும் நம்மிடம் உள்ள நேரத்தைவிட அதிகமான நேரம் இருக்கமுடியாது. குறைவான நேரமும் இருக்க முடியாது. நம் எல்லோருக்கும் ஒரு வாரத்திற்கு 168 மணித்தியாலங்கள் சமனாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அது ஏழு 24 மணித்தியாலங்களாகப் பிரித்துத் தரப்பட்டிருக்கிறது.

இறைவன் நமக்கு பொருள், பண்டம், சொத்து, சுகம் என்று பலவற்றைத் தராமல் இருக்கலாம். அல்லது குறைவாகத் தந்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த உலகத்தில் பிறந்த நம் எல்லோருக்கும் இறைவன் சமமாகத் தந்திருக்கும் ஒரு கொடை உண்டென்றால் அதுதான் நேரம் என்னும் அருங்கொடை!

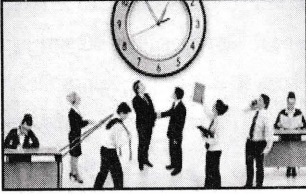
வாழ்க்கை நேரத்தினால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது!

18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெஞ்சமின் பிராங்கிளின் கூறுகிறார், “நீ வாழ்க்கையை நேசிக்கிறாயா? அப்படியானால் நேரத்தை வீணாக்காதே. ஏனெனில் வாழ்க்கை நேரத்தினால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது”. நேரத்தைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்தி வாழ்வில் முன்னேற்றம் கண்ட முன்னோடிகள் பலர். நேரத்தைச் சிறிதும் வீணாக்காமல் பொறுப்புணர்வோடு, திறமையோடு பயன்படுத்தியவர்களே பல சாதனைகளைப் புரிந்திருக்கிறார்கள். இவர்களைத்தான் வரலாறு இன்றுவரை நினைவுகூர்கிறது. நேரத்தை யார் யாரெல்லாம் சரியாகப் பயன்படுத்தினார்களோ அவர்களே சாதனையாளர்களாக, அறிஞர்களாக, விஞ்ஞானிகளாக, நாட்டை ஆளும் தலைவர்களாக

உருவாகியிருக்கிறார்கள். “உனக்கு நேரத்தின் மதிப்புத் தெரியுமானால் வாழ்வின் மதிப்பும் தெரியும்” என்கிறார் ஒரு அறிஞர்.

நேரம்! பணத்தைவிட மதிப்புள்ளது!

நமது நேரம் பணத்தைவிட அதிக மதிப்புள்ளது. நாம் பணத்தைச் சம்பாதிக்க முடியும். ஆனால் நேரத்தை உருவாக்க முடியாது. “ஒரு அங்குலம் தங்கம், ஒரு அங்குல நேரத்தை வாங்க முடியாது.” எனச் சீனப் பழமொழி ஒன்று கூறுகிறது.

“நீங்கள் காலையில் எழுந்தவுடன் உங்கள் பேர்சைத் திறந்து பார்த்தால் அதில் 24 மணி நேரம் நிரப்பப் பட்டிருக்கும். உங்கள் உடமைகளில் அது அதிக மதிப்பை உடையது. இயற்கை அதனை ஒரு தனிப் பொருளாக உங்கள் மீது பொழிந்துள்ளது. அதனை உங்களிடமிருந்து யாரும் எடுத்துக் கொள்ளமுடியாது. அது திருட முடியாதது. மற்ற அனைவரும் நீங்கள் பெற்றுள்ள அளவைத்தான் பெற்றுள்ளனர்.”

நாம் ஒரு நாளின் 24 மணி நேரத்தில் வாழ்ந்தாக வேண்டும். அந்த நேரத்திற்குள்ள்தான் நமது ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்பமாக வாழவேண்டும். பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும். மனத்திருப்தி அடையவேண்டும். மதிப்பு பெறவேண்டும். அழிவில்லாத ஆன்மாவை வளர்க்கவேண்டும்.

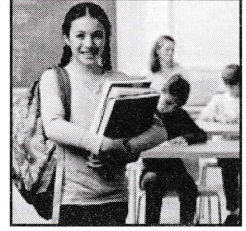
“ஒரு நாளை தடுத்து நிறுத்தமுடியாது. ஆனால் அந்த நாளை இழக்காமல் இருக்க முடியும்” என்பார்கள் நேரத்தின் பெறுமதியை அறிந்த பெரியோர்கள் “நேரம் பொன் போன்றது” எனக் கூறியுள்ளனர். ஆனால் “நேரம் உயிர் போன்றது” எனக் கூறுவதே பொருத்தமாகும். ஏனெனில் பொன்னை இழந்தால் நாம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் உயிரை இழந்தால் திரும்பப் பெறமுடியுமா? ஆகவே “நேரம் உயிர் போன்றது” எனக் கூறுவதே பொருத்தமாக இருக்கும். கிடைக்கும் பணத்தில் எப்படி வாழ்வது என்பதைவிட கிடைக்கும் நேரத்தில் எப்படி வாழ்கிறோம் என்பதுதான் முக்கியம்.

செய்ய வேண்டியவைகளைப் பிற்போடுதல்!

இன்றைய பணியை “நாளாளுக்கு” என ஒத்திவைப்பதால் நமது பணிச் சூமையை அதிகரித்திக் கொள் கிறோம். செய்யவேண்டியவைகளைப் பிற்போடுதல் அல்லது காலத்தை ஒத்திப்போடுதல் என்பது சென்ற வாரத்தின் பணிகளை இன்று செய்ய முயற்சிக்கின்றோம் என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

“காலதாமதம்தான் நேரத்திருடன்” என்று ஒரு பழமொழி கூறுகிறது. காலதாமதத்தை (பிற்போடுவதை) நமது வாழ்விலிருந்து அகற்றிவிட்டால் நாம் சிறந்த நேர நிர்வாகி ஆகிவிட முடியும். காலதாமதம் நம்மைக் களவாட நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது. “இன்று ஒரு நாள் என்பது இரண்டு நாள்களுக்குச் சமன்” என்ற பிராங்கிளின் வார்த்தைகளை நாம் அடிக்கடி நினைவுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டும். “இன்றே உங்களால் செய்யமுடிந்ததை ஒருபோதும் நாளாவரை தள்ளிப்போடாதீர்கள்” என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

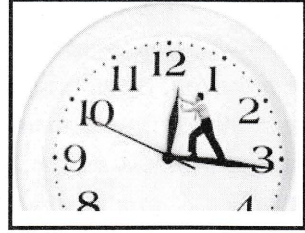
ஜேம்ஸ் அல்பரி (1838 - 1889) என்பவனைப்பற்றி யாரும் அறிந்திருக்க முடியாது. அவன் வாழ்வில் எதையும் சாதிக்கவில்லை. தன்னைப் பற்றியும் எழுதி வைக்கவில்லை. ஆனால் இந்தக் “காலதாமத மன்னனைப்” பற்றி அறிந்த யாரோ ஒருவர் அவனைப்பற்றி கீழ்க்கண்டவாறு எழுதினார். “அவன் நிலவின் கீழ் நன்றாகத் தூங்கினான். அவன் சூரியனின் கீழ் படுத்துக்கிடந்தான். அவன் “செய்து விடுவோம்” என்று வாழ்வை வாழ்ந்தான். ஆனால் எதையும் செய்யாமல் இறந்தான்”.

“இது இப்படி இருந்திருக்கலாம்”, “நான் இதைச் செய்திருக்க வேண்டும்”, “நான் இதைச் செய்திருக்க முடியும்”, “இதை மட்டும் நான் செய்திருந்தால்”, “நான் மட்டும் இன்னும் கொஞ்சம் அதிக முயற்சி எடுத்திருந்தால்”, “என்றாவது ஒருநாள் நான் இதைச் செய்வேன்” போன்ற வார்த்தைகள் வருந்தத்தக்க வார்த்தைகளாகும். இவை “காலம் கடந்த ஞானம்” ஆகும். பலர் இப்படிச் சொல்லிச் சொல்லியே தமது வாழ்க்கையை முடித்துக் கொண்டு எதையும் சாதிக்காமல் “போய்” விடுகிறார்கள்.

காலதாமதம் ஒரு பொறுப்பற்ற செயல்!

சிலர் எப்போதும் காலதாமதமாகவே வருவார்கள். நேரத்தைப் பற்றிய எந்த அக்கறையும் அவர்களுக்கு இராது. காலதாமதமாக வருவதையிட்டு அவர்களுக்கு கொஞ்சம்கூட வருத்தம் இருக்காது. ஏன் காலம்தாமதித்து வருவது அவர்களுக்கு ஒரு பழக்கதோஷமாகவே மாறிவிடுகின்றது.

நேர நிர்வாகம் பிறருடன் தொடர்புடையது. ஏனெனில் நாம் தனித்து இயங்குவதில்லை. பிறரைக் காத்திருக்கும் சூழலுக்கு ஆளாக்கும்போது நாம் நமது நேரத்தை மட்டுமல்லாமல் பிறருடைய நேரத்தையும் வீணாக்குகிறோம் என்பதை பல சமயங்களில் உணர்வதில்லை. உதாரணமாக, 50 நபர்கள் கூடியுள்ள ஒரு கூட்டத்திற்கு 5 நிமிடம் நாம் கால தாமதமாகச் சென்றால் நம்முடைய 5 நிமிடத்தை மட்டுமன்றி கூடியுள்ள 50 நபர்களின் (50 X 5 = 250 நிமிடங்கள்) நேரத்தையும் வீணாக்கு கிறோம் என்ற உணர்வு நம்மில் எழவேண்டும்.

“மூன்று மணி நேரம் முன்பு சென்றாலும் செல்லலாம். ஆனால் ஒரு நிமிடம்கூட தாமதமாக்கக் கூடாது” என்கிறார் நெல்சன். நேரம் தவறுதல் பண்பில் குறைந்ததாகும் என்பது பல நல்ல தலைவர்களின் கூற்று.

வந்தவர்களைக் காக்கவைக்கும் நிலை!

உரிய நேரத்திற்கு வந்தவர்களைக் காக்கவைத்துவிட்டு, வராதவர்களை - காலம் தாழ்த்தி வருபவர்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை பல இடங்களில் உள்ளது. நேரத்தை மதித்து, உரிய நேரத்திற்கு செல்லவேண்டும் என்று “அடித்துப் பிடித்துக்கொண்டு” உரியநேரத்திற்கு வந்தவர்களைப்பற்றி, அவர்களின் “நேரம் தவறாமை” யைப்பற்றி விழா ஏற்பாட்டாளர்கள் கண்டுகொள்வதில்லை. உரிய நேரத்திற்கு வராமல் - நேரத்தைப் பற்றிய எந்த சிரத்தையும் இன்றி ஏனோதானோ என்று, ஆற அமர வந்துகொண்டிருக்கும் சிலருக்காக விழா ஏற்பாட்டாளர்கள் காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இது நியாயமா?

வராதவர்களை மதித்து, அவர்கள் வரும்வரை 10 நிமிடங்கள், 20 நிமிடங்கள், 30 நிமிடங்கள் சிலவேளை 45 நிமிடங்கள், ஒரு மணித்தியாலம் கூட காத்திருக்கின்ற நிலமைகள் உள்ளது. வராதவர்களை மதித்து வரட்டும் என்று காத்திருப்பது சரி. சரியான நேரத்திற்கு வந்தவர்களைக் காக்க வைப்பது எந்த வகையில் நியாயமாகும்? குறிக்கப்பட்ட உரிய நேரத்திற்கு வருகை தருவது அழைக்கப்பட்டவர்களின் பொறுப்பு. குறிக்கப்பட்ட, உரிய நேரத்திற்கு நிகழ்ச்சியைத் தொடங்குவது அந்நிகழ்ச்சி ஏற்பாட்டாளர்களின் பொறுப்பு. ஆக நேரம் பற்றிய பொறுப்புணர்வு அனைவருக்கும் இருக்கவேண்டும்.

முடிவின்றித் தொடரும் கூட்டங்கள்!

அனேகமான கூட்டங்களில் தேவையற்ற பேச்சுக்களே மிகுந்திருக்கும். குறிப்பிட்ட கூட்டம் எதற்காகக் கூட்டப்பட்டதென்பதை மறந்துவிட்டு சம்மந்தமில்லாமல் எதையெதையோ பேசிக்கொண்டு (அலம்பிக்கொண்டு) இருப்பார்கள். கூட்டம் என்ற சொல்லுக்கு பின்வருமாறு விளக்கம் அளிக்கப்படுகின்றது.

“முன்னேற்பாட்டின்படி ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் நிருணயிக்கப்பட்ட கால நேரத்தில் சிலர் கலந்துகொண்டு செய்திப் பரிமாற்றமோ அல்லது செயல் தீர்மானமான முடிவோ செய்வதற்கெனக் கூடுவது.”

கூட்டத்திற்கு தலைமைப் பொறுப்பேற்று நடத்துபவர் ஒரு நடுநிலையாளராகவும், தலைவராகவும் பணியாற்ற வேண்டும். கூட்டத்தை குறித்த நேரத்தில் ஆரம்பித்து நிர்ணயித்த காலத்தில் முடிக்கவேண்டும். நிகழ்ச்சி நிரலில் இடம்பெறாத தேவையற்ற பேச்சுக்களைக் கட்டுப்படுத்தி, கூட்டத்தை சுமுகமான முறையில் நடத்தவேண்டும். நேரம் பற்றிய பொறுப்புணர்வு தலைவருக்கும் இருக்கவேண்டும். பங்கேற்பாளர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும்.

பேசத்தொடங்கினால் முடிக்கமாட்டார்கள்!

சிலர் மேடையில் பேசத் தொடங்கினால், “அட இவரா? இவர்துவங்கினா இன்றைக்கு முடிக்க மாட்டாரே!” என்ற முணுமுணுப்புகள் சபையிலிருந்து கேட்கும். ஒலி வாங்கியைக் கையில் பிடித்தால் சிலருக்கு நேரம்

போவதைப்பற்றி கொஞ்சம்கூட யோசிக்க மாட்டார்கள். நேரத்தைப் பற்றிய எந்தப் பொறுப்புணர்வும் மின்றி பேசிக்கொண்டே போவார்கள். தன்னுடைய பேச்சை சபையோர் இரசித்து கேட்கிறார்களா இல்லையா என்பது பற்றியெல்லாம் இவர்களுக்கு அக்கறையே

இல்லை. “அதிக நேரம் பேசுகிறீர்கள். பேச்சை நிறுத்துங்கள்” என்ற அர்த்தத்தில் சபையோர் கைதட்டினால். “எனது பேச்சைப் பாராட்டி கைதட்டுகிறார்கள்” என பேசுகிறவர் நினைத்து தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிற “கண்ணுறாவி” காட்சிகளை நாம் பல இடங்களில் காண்கிறோம்.

“தயவுசெய்து நிறுத்தவும்”, “உங்களுக்கான நேரம் முடிவடைந்து விட்டது”, “உங்கள் உரையை சுருக்கமாக்கி முடிவுக்குக் கொண்டுவரவும்” என்று விழா ஏற்பாட்டாளர்கள் துண்டு எழுதிக்கொடுக்கவேண்டிய “தர்மசங்கடமான” நிலைமைக்கு ஆளாகின்றார்கள்.

அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சுதான். எவ்வளவு சிறப்பான பேச்சாளராக இருந்தாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு மேல் பேசுவதை யாரும் விரும்பமாட்டார்கள். இதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் தன்னுடைய நற்பெயரையும் கெடுத்து, ஏற்பாட்டாளர்களுக்கும் சங்கடத்தை ஏற்படுத்துகின்ற நிலைமை எதனால் ஏற்படுகின்றது. பேசுகின்றவருக்கு நேரம் பற்றிய பொறுப்புணர்வு இல்லாமையால்தானே?

நேரத்தை “விழுங்கும்” நவீன தொடர்பு சாதனங்கள்!

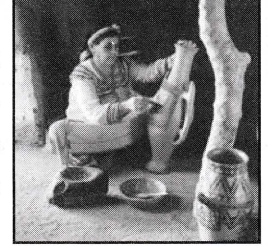
இன்றைய நவீன தொடர்பு சாதனங்களான தொலைக்காட்சி, கைத்தொலைபேசி, இணையம், கணனி விளையாட்டுக்கள், முகநூல் போன்றவற்றில் பலர் தங்கள் பொன்னான நேரத்தைத் தொலைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். கைத்தொலைபேசிகளின் அத்தீத பாவனையால் இன்று பலரது நேரம் வீணாகிக்கொண்டிருக்கிறது.

காதலர்கள் தம்மை மறந்து மணிக் கணக்காக பேசி தமது நேரத்தை வீணாக் குவதோடு தொலைபேசி நிறுவனங்களுக்கும் அபரீதமான நான்—

வருமானத்தை ஈட்டிக்கொடுக்கின்றார்கள். இணையத்தளப் பாவனையாளர்கள் சிலர் பாலியல் படங்களைப் பார்ப்பதில் பல மணி நேரங்களைச் செலவிடுகின்றனர். இதேபோன்று கணனி விளையாட்டுக்களும் பலரது நேரத்தை எடுத்துக்கொள்கிறது. இவ்வாறு கைத்தொலைபேசி, இணையம், கணனி விளையாட்டுக்கள் போன்றவற்றில் ஒருவர் எவ்வளவு நேரத்தைச் செலவிடுகின்றார் என்பது பற்றி பல ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ளன. அவை அதிர்ச்சி தரும் பல தகவல்களைச் சொல்கின்றன.

ஒட்டுமொத்தத்தில் ஒருவருக்கு நேரம் பற்றிய பொறுப்புணர்வு, விழிப்புணர்வு இல்லாவிட்டால் அவர் இன்றைய நவீன தொடர்பு சாதனங்களினால் அலைக்கழிக்கப்பட்டு, - அள்ளிச்செல்லப்பட்டு வாழ்க்கையை சூனியமாக்கிக்கொள்வார். இது தனக்குத்தானே தீ மூட்டுகின்ற விபரீதச் செயலாகும்.

“நேற்று என்பது இரத்து செய்த காசோலை. நாளை என்பது வாக் குறுதிச் சீட்டு இன்று என்பது உடனடி ரொக்கம்” என்பார்கள். உடனடி ரொக்கமாக (பணமாக) நமது கையில் உள்ள இன்றைய பொழுதை நேரத்தை நாம் எப்படிப் பயன்படுத்தப் போகிறோம்?

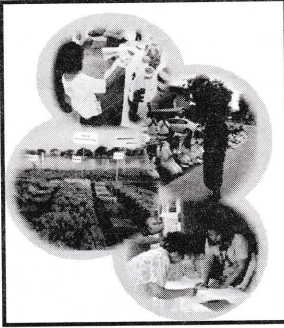
நிறைவாக

நேரத்தை நிர்வகிப்பது மிகப்பெரிய கலை. நேர முகாமைத்துவம் என்பது நமது பொறுப்புணர்வின் - ஒழுக்கத்தின் வெளிப்பாடு. நமது நேரத்தை நாம் எப்படிப் பயன்படுத்துகிறோம் என்பதில்தான் நமது வாழ்வின் வெற்றி தங்கியிருக்கிறது. பொறுப்பற்றவர்கள் அலட்சிய மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் தமது நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றிலுமே அலட்சியப் போக்கையே கொண்டிருப்பார்கள். நேர விடயத்திலும் அவர்கள் பொறுப்பற்றவர்களாகவே இருப்பார்கள். நேரத்தைக் கோட்டைவிட்டவன் வாழ்வையே கோட்டை விட்டவனாகிறான்!

பொறுப்புக்களை உணர்வோம், உணர்த்துவோம்.

திருமதி மைதிலி தேவராஜா.
உதவிக்கல்விப்பணிப்பாவர், ஆரம்பக்கல்வி
பாடல் கல்விவலயம்.

ஒரு பணியை அல்லது செயலை சிறப்பாகச் செய்து முடிக்கவேண்டும். அது எந்த வேலையாக இருப்பினும் சரி, சிறப்பாக முடியவேண்டுமெனில் அவ்வேலையை அறிந்து, நேசித்து, அனுபவித்து, அதில் லயித்து

செய்யவேண்டும். அக்காரியத்தை மனம் வைத்து ஈடுபாட்டோடு செய்யும்போது அக்காரியம் வெற்றியடையும். ஒரு கூலிவேலை செய்வதாயினும் ஒரு வீட்டைக் கட்டுவதாயினும் அதை அனுபவித்துச் செய்யும்போது கூலியாளாயினும், எந்திரியாயினும் அவரைத் தேடிப் பெரிய பொறுப்புக்கள் தானாக வரும் நாம் பெரிய பொறுப்புக்களைத் தேடுகிறோம். சிறுசிறு பொறுப்புக்களை விட்டுவிடுகின்றோம்.

அதனால் சிறிய பொறுப்புக்களும் நம்மை விட்டுப்போய் பெரிய பெரிய பொறுப்புக்களும் நம்மை வந்தடைவதில்லை. நீங்கள் அலுவலக ஊழியராக இருங்கள் பரவாயில்லை, ஆசிரியராக இருங்கள் பரவாயில்லை, வைத்தியராக இருங்கள் பரவாயில்லை, முதல்வராக இருங்கள் பரவாயில்லை ஆனால் உங்கள் பணியை நேசித்துச் சிறப்பாகச் செய்யும்போது நீங்கள்தான் முதல்வராகிறீர்கள்.

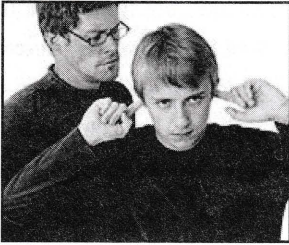
வாழ்க்கையின் உச்சிக்கே போக வேண்டும் என எண்ணிக் கொள்பவர்கள் நிச்சயமாக சமூகத்தைப்பற்றி கவலைப்படவேண்டும். சமூகப் பார்வை உள்ளவர்களாக வேண்டும். தன்னைப்போல பிறரை எண்ணுகிற அன்பு இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் மற்றவர்களைக் கனிவோடும் கருணையோடும் பார்க்க முடியும். உங்களுக்கான குறிக்கோள், துணிவு, தெளிவு, கனிவு இவை நான்கும் சேர்கின்றபோது பொறுப்புணர்ச்சி வரும். இந்த உணர்வுகள் மற்றெல்லாத் துறையினரையும்விட கல்வித்துறையினருக்கு அதிகமாகவே வேண்டும்.

பல்வேறுபட்ட அனுபவங்களையும், பல்வேறு இடையூறுகளையும் எதிர்கொண்டு வாழும் எம்மிடையே எல்லா மட்டங்களிலுமே மக்கள் தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து நடந்துகொள்வது அருகியே வந்துள்ளது. உதாரணமாக இன்றைய கல்வி நடைமுறைகள் கூட சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்து அசாதாரண சூழல்களை எதிர்கொண்டு வாழும் சிறார்கள் உருவாக்குவதில் தோல்வி கண்டுள்ளது என்றே கூறவேண்டும். இவ்வாறான நிலைமை களுக்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராயப் புகுந்தால் ஏதோ ஒரு வகையில் யாரோ ஒரு சிலரது பொறுப்பற்ற செயற்பாடுகளே காரணமாகக் கூறப் படுகின்றது. ஆயினும் எவருமே தனக்கான பொறுப்பை உணராது அதுபற்றிச் சிந்திக்காது ஏனையோரது பொறுப்பற்ற தன்மையையும் சாட்டுக்களையும் முன்வைப்பதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயற்படுவதைக் காண்கின்றோம். இவ்வாறான செயற்பாடுகள் சிறார்களது உள்ளங்களில் நெருக்கீடுகளை ஏற்படுத்துவதுடன், சவால்களை எதிர்கொள்ளாது சாட்டுப்போக்கு சொல்வதையும், வேறொருவரில் பழிபோடும் மனப்பாங்கினையும் ஏற்படுத்தி இருப்பதைக் காணலாம்.

சமூகத்திற்கு வழிகாட்டும் தலைமை பொறுப்பை உடையோர் பொறுப்புக்களைப் பகிர்ந்து தன்னம் பிக்கையுடன் செயற்படவும், பொறுப்புணர்ந்து செயலாற்றவும் வழிகாட்டுதல் வேண்டும். செயற்பாடுகளின் மேன்மையான விளைவு களுக்கு தானே காரணம் எனப் பொறுப்புக் கூற முன் வருவோர் தவறான அல்லது கீழான விளைவுகளுக்கு பொறுப்புக் கூற முன்வரு வதில்லை. உதாரணமாக மாணவர்களின் அடைவுமட்ட உயர்விற்கு உரிமைகோர முன் நிற்போர், தான் கற்பித்த பிள்ளை தன்னால் தான் உயர்நிலையை அடைந்தது எனக்கூறுவோர் எவருமே பரீட்சையில் சித்தியடையாதோர் தொடர்பாக பொறுப்பேற்கவோ, அல்லது கருத்துக் கூறவோ முன் வருவதில்லை. இதற்கான காரணங்கள் யாவை? ஆசிரியர்களோ, பெற்றோர்களோ, சமூக வழிகாட்டிகளோ தங்கள் பொறுப்புக்களை உணராது செயற்படும் நிலையே இன்று காணப்படுகின்றது.

தவறு நடந்துவிட்டால் எங்கே தவறு நடந்தது? எதனால் நடந்தது? அதற்குக் காரணம் யார்? என்று கண்டுபிடிக்க நினைப்பது இயற்கை. ஒருவர் சொல்கிறார் பிரச்சனையை முடிப்பதென்பது மிகவும் இலகுவான செயல் என்படித் தெரியுமா? பிரச்சனையைத் தூக்கி அடுத்தவர் தலைமேலே போட்டு விடுவோம் பின்னர் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவே தேவையில்லை என்று. அத்துடன் பழியையும் அதன் விளைவையும் சந்திக்க விரும்பாதவர் அவர், யார் என்ன சொன்னாலும் எதையும் காதில் வாங்காது அப்பிரச்சனை அடுத்தவரிடம் போய்ச்சேரும் வரை வாய்திறக்க மாட்டார்.

ஒரு கதை இருக்கிறது அதாவது ஒரு தனவந்தர் தனது அறையில் ஓர் அழகிய வேலைப்பாட்டுடன் கூடிய மரப்பெட்டியொன்றை செய்துவைக்க ஆசைப்பட்டார். அவர் தனது காரியதரிசியிடம் அதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்யச் சொன்னார். காரியதரிசியும் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து மரப்பெட்டியை தனவந்தரிடம் கொண்டுவந்து

காட்டினார். பெட்டியைப் பார்த்த தனவந்தர் மிகுந்த கோபத்துடன் “நான் மரப்பெட்டியை அழகாகவும் நேர்த்தியாகவும் தானே செய்யச் சொன்னேன் இது என்ன கோணலாக இருக்கிறது இதற்குக் காரணமான நபரைப் பிடித்து தண்டியுங்கள்” என்றார். உடனே காரியதரிசி “என் உதவியாளன் தான் இதனை வாங்கி வந்தான் பார்த்து வாங்காதது அவன் தவறுதான் அவனைக் கண்டிக்கிறேன்” என்றார். உதவியாளனோ தச்சனின் கவனக்குறைவு தான் இதற்குக் காரணம் அவனை ஒரு கை பார்க்கிறேன் என்றான். உதவியாளன் நேரே தச்சனிடம் போனான். “தவறுக்கு நீ தான் காரணம்” எனக் குற்றம் சாட்டினான். தச்சனோ உடனே “என் மீது எந்தக் குற்றமும் இல்லை. மரப்பெட்டியை அழகாகத்தான் செதுக்கிக் கொண்டிருந் தேன் அப்போது இந்த வழியால் அழகிய பெண் ஒருத்தி மாலையுடன் சென்றுகொண்டிருந்தாள் அவளால் தான் இப்பெட்டி கோணலாகியது என்றான். அடுத்தநாள் தச்சன் அப்பெண்ணிடம் சென்று நீ தான் பெட்டி கோணலாகியதற்குக் காரணம் என்றான். அப்பெண்ணோ உடனே அவனிடம் “ நான் யார் என்று தெரியாமல் பேசுகிறாய் நான் தான் அந்த தனவந்தரின் மனைவி அவரது நன்மைக்காகவே நான் கோயிலுக்கு மாலையெட்டிக் கொண்டு செல்கிறேன். எனவே பெட்டி நான்

கோணலானதற்கு அவர் தான் காரணம் என்றாள். கடைசியில் பழி தனவந்தர் தலையிலேயே விழுந்தது. அடுத்தவர் தலையில் பழிபோடுவது பந்து விளையாடுவது போன்றது. பந்தை யாரிடம் தள்ளி விடுவது என்ற எண்ணமே எல்லோரிடமும் இருக்கிறது. பந்து யாரிடம் தங்கி விடுகிறதோ அவரே அப்பிரச்சனைக்கு பொறுப்பேற்கிறார்.

ஒரு பிரச்சனை எழும்போது பொறுப்பேற்க விருப்பமில்லாதவர் பழியை அடுத்தவர்மீது போட்டுவிடுகிறார். அடுத்தவர் மீது பழிபோடுவதால் நாம் கற்றுக்கொள்ள முடியாமல் போகிறது. பிரச்சனைகளுக்குப் பொறுப்பேற்காது மற்றவர் மேல் பழி போடும்போது நாம் பலவற்றை இழந்து விடுகின்றோம். அதாவது,

- ★ நாம் எதையும் கற்றுக்கொள்ள முடியாது.
- ★ சிக்கலான விடயங்களில் நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியாமல் போகலாம்.
- ★ நம் திறமை மீது நமது அலுவலகத்தினர் நம்பிக்கை இழப்பர்.
- ★ சக ஊழியர்கள் முன்னெச்சரிக்கையுடன் தான் நம்மோடு பழகுவர்.
- ★ நண்பர்களுக்கு நம் மீதிருந்த நம்பிக்கை போய்விடும்.
- ★ பொறுப்பு கொடுக்க எல்லோரும் தயங்குவர்.
- ★ பிரச்சனை வந்தால் உதவிக்கு எவரும் வரமாட்டார்கள்.

ஆசிரியர்களின் பொறுப்புக்கள் எவை? சமூக வழிகாட்டிகளின் பொறுப்புக்கள் எவை? பெற்றோரின் பொறுப்புக்கள் எவை? என்பதை உணர்ந்து கொண்டு இனியாவது பொறுப்பற்ற தலைமைகளை உருவாக்காது தம் பொறுப்புணர்ந்து செயற்படும் பல வடிவங்களாக சமூகத்தை உருவாக்க வேண்டும். பொறுப்புள்ளவர்கள் வீட்டிலும், சமூகத்திலும் முக்கியமானவர்கள் என்பதை நம் சந்ததியினருக்கு உணர்த்துதல்வேண்டும். “எனது பணியை சிறப்பாகச் செய்து விட்டேன்” என்று பெருமைப்படுவதை விடச் சிறந்தது நடந்த தவறுகளுக்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்வது அப்படிச் செய்தால் உண்மையிலேயே நாம் சிறந்தவர் தான் என்பதை மற்றவருக்கு உணர்த்தலாம்.

பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு பிரச்சனைகளை எதிர்த்துப் போராடி நாம் சிறந்தவர்கள் என்பதை நிரூபிப்போமா?

சவால்களை முறியடிப்போம்

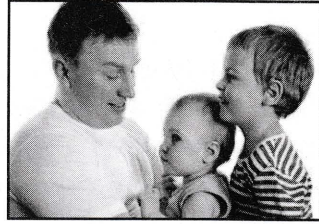
இ. அ. திலகரட்னம்
நிர்வாக உத்தியோகத்தர் - கியூடெக்

அறிமுகம்

பொறுப்புணர்ச்சி என்பது ஒரு மனிதன் தன்னை மனிதனாக இனங்காட்ட உணர்ந்துகொண்ட நிலையில், தனது சமூக நடவடிக்கைகள் சார்ந்த பன்முக நட்பாகங்களைப் புரிந்துகொண்ட நிலையில், தனது செயற்பாடுகள் சார்ந்த பொறுப்புக்கூறலை ஏற்றுக்கொள்வதே பொறுப்புணர்ச்சியாகும்.

பொறுப்புணர்ச்சி என்ற கருதுகோளை ஒருவர் தன்னை “மனிதன்” என்ற உடல் உள விழுமியங்களுக்குள் இருத்தல் என்ற நிலைப்பாட்டிலேயே உணர்ந்துகொள்ள முடியும். வேறு பார்வையில் “மனிதன்” என்ற அடையாளத்தை வெறும் உடலாகவும் உடல் சார்ந்த தேவைகள், இயல்புக்கங்களுக்கு உட்பட்டதாக எடுத்துக் கொள்ளும்போது பொறுப்புணர்ச்சி என்ற கருதுகோள் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருக்காது.

உடல் என்ற நிலையில் சுவாசம், பார்வை, கேட்டல், அசைதல், என்பன எமது தீர்மானத்திற்கு அப்பால் தாமாகவே நிகழ்கின்றது. ஆனால் பசி, தாகம், ஓய்வு, அகற்றல், புரிதல் என்பன எமது தீர்மானத்திற்குட்பட்ட தான உடல் இயல்பு ஆகும். இத்தகைய உடலுட்க கங்களை அல்லது இயல்

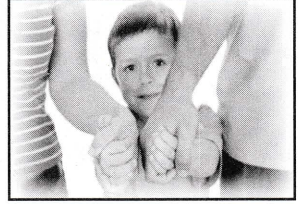
புக்கங்களை உடலின் தேவையை மட்டும் மையப்படுத்தி நிகழ்த்தப்படும்போது அங்கு பொறுப்புணர்ச்சி பின் தள்ளப்படுகின்றது. ஆனால் இயல்புக்கங்கள் மனிதன் என்ற நிலைப்பாட்டில் ஒழுங்குபடுத்தப்படுவது பொறுப்புணர்ச்சி சார்ந்த வெளிப்பாடாகும்.

எனவே பொறுப்புணர்ச்சி என்பது மனிதன் என்ற உடல், உள விழுமிய கருது கோளிலேயே சாத்தியமாகும்.

இயல்புக்கம்

குழந்தைகளின் ஈடுபாடு இயல்புக்க உந்துதலாக காணப்படுகிறது. இதனால் குழந்தைகள்சார் நடவடிக்கைகளை பொறுப்புணர்ச்சி சார்ந்து நோக்கப்படுவதில்லை. அவ்வாறே உளநலக் குறைபாடு உள்ளவர்களின் செயற்பாடுகளும் பொறுப்புணர்ச்சி சார்ந்து நோக்கப்படுவதில்லை. எனவே மனிதனின் இயல்புக்கங்களிற்கான நெறிப்படுத்தல் அல்லது ஒழுங்குபடுத்தல் பொறுப்புணர்ச்சி சார்ந்ததாக நோக்கப்படலாம். மனிதன் நாகரீகமடைவதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் மனிதனாக இயல்புக்க உந்தலினாலேயே செயற்பட்டான். நாகரிப்படுதலின் ஒரு அடையாளம் பொறுப்புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தியது எனக் கூறலாம்.

ஆனால் இன்றைய நவீன யுகத்திலும் மனிதன் தனியனாக உடல் இயல்புக்க உந்தல் களுக்குக் கட்டுப்பட்டவனாக சமூக விழுமியங்களைப் புறந்தள்ளுவனாக பொறுப்புணர்ச்சி அற்றவனாக வெளிப்படுவது அறிவின்மை சார்ந்த நிலைப்பாடாகவும் சமூக அங்கிகாரம் மறுக்கப்பட்ட விரக்தியின் வெளிப்பாடாக, சமய நம்பிக்கைகள் விழுமியங்களுக்கு கட்டுப்படாதவனாக வெளிப்படுவதை பொறுப்புணர்ச்சியற்ற இயல்புக்க வெளிப்பாடாகவே அடையாளப்படுத்தலாம். இயல்புக்கம் என்பது முறையாக நெறிப்படுத்தப்படாதவிடத்து பல அவலங்களைத் தோற்றுவிக்கும். சம்பந்தப்பட்ட நபர் மட்டுமல்ல சார்ந்திருப்போரும் பாதிக்கப்படுவர். இந்த விளைவுகளின் தீவிரத்தை மட்டுப்படுத்துகின்ற செயற்பாடாக பொறுப்புணர்ச்சி காணப்படுகின்றது.

பொறுப்புணர்ச்சி

மனிதன் உடலால் மட்டுமல்ல, உள்ளத்தின் விழுமியங்களாலும் செழுமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றான். இன்றைய “மனிதன்” தனியன் அல்ல. அவன் தன்னைத் தானே தனி மனிதனாகக் கருதுவதுகூட விழுமியங்களினாலும் சட்டங்களினாலும் தடைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இன்று மனிதன் ஒரு சமூக மனிதனாகவே இனங்காணப்படுகின்றான். அவன் சமூகத்தின் ஒரு அங்கமாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றான். அவன் தாய் தந்தையை

அறிந்தவனாக, சகோதர சகோதரிகளை உணர்ந்தவனாக, உறவினர்களை இனங்காட்டக்கூடியவனாக, அயலவருடன் சேர்ந்து வாழ்வவனான, ஒரு குழுமமாக, ஒரு சமூகமாக, ஒரு இன, மொழி, சமய அடையாளங்களைக் கொண்டவனாக ஒரு கிராமத்தவனாக, ஒரு நகரத்தவனாக, ஒரு நாட்டினனாகவே அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றான். இதனால் இவன் தனது சமூக உடன்பாட்டில் அல்லது இணக்கப்பாட்டில் பன்முக நடிபாகங்களைக் கொண்டவனாக இருக்கின்றான். இந்த நோக்கில் இவனது அபிலாசைகளுக்கு அப்பால் தனது சமூக ஈடுபாடுகள் சார்ந்த எதிர்பார்க்கைகளை ஈடுசெய்ய எதிர்பார்க்கப்படுகின்றான். இந்த மொத்த எதிர்பார்க்கை பொறுப்புணர்ச்சியாக வெளிப்படுகின்றது.

பொறுப்புணர்ச்சி என்பது தனி நலனுக்கு அச்சுறுத்தலாக அமையாது. ஆனால் தனிநலன் சமூக நலனை புறந்தள்ளியதாக அமையும் போது மட்டுமே அச்சுறுத்தலாகின்றது. உதாரணமாக தனது அறிவாற்றலை ஒருவன் உயர்த்திக் கொள்ளவிரும்புவது தனிநலன் சார்ந்து அங்கிகரிக்கப்பட்டதாகவே அமையும். ஆனால் தனது

அறிவுத்தேடலுக்காக பொது வாசிகசாலைப் புத்தகத்தை தொடர்ந்து தானே வைத்திருப்பது சமூக நலனைப் புறந்தள்ளுகின்ற தனி நலனாக அமைந்து சமூகத்திற்கு அச்சுறுத்தலாக அமையும்போது அது பொறுப்புணர்ச்சியற்ற செயற்பாடாகும்.

இன்றைய அச்சுறுத்தல்கள்

பொறுப்புணர்ச்சி சார்ந்த இன்றைய அச்சுறுத்தல்களை தனி மனித நோக்கில், குடும்ப நோக்கில், குழும நோக்கில், சமூக நோக்கில், மொழி நோக்கில், இன நோக்கில், கிராம நோக்கில், நகர் நோக்கில், நாட்டின் நோக்கில் தொகுத்து மனிதன் என்ற நோக்கில் நோக்குவது மேலும் பொறுப்புணர்ச்சியை ஆழமாக நோக்குவதற்கு வழிவகுக்கும். இந்த நோக்கில் மனிதன் தன்னை அன்னியப்படுத்தி ஈடுபாடுகளையும் தொடர்புகளையும் மட்டுப்படுத்துவதுகூட பொறுப்புணர்ச்சிக்கான ஒரு அச்சுறுத்தலாகவே எடுக்கப்படுகின்றது. ஏனெனில் ஒரு நோக்கத்தின், எனவே பொறுப்புணர்ச்சி என்பது சமூக மேம்பாட்டின் முதுகெலும்பாகவே எடுக்கப்படுகின்றது. பொறுப்புணர்ச்சி நிராகரிக்கப்படும்

நிலையில் சமூக நலம் நிலைதளம்பி சமூகம் பின்னடைவை நோக்கி தங்கி வாழ்தலையும் உரிமை மறுப்புக்களையும் சமூக அவலங்களையும் சந்திக்க நேரிடும்.

முடிவுரை

பொறுப்புணர்ச்சி ஒரு உள் பக்குவம் அளவுக்கதிகமான சுயநலத்தை மட்டுப்படுத்துகின்ற ஒரு பொறிமுறை. சேர்ந்து வாழ்தலை உற்சாகப்படுத்தும் ஒரு தூண்டி. பங்குபற்றலில் நிறைவை வெளிப்படுத்தும் திருப்தி. மனிதனை மனிதனாக நெறிப்படுத்தும் ஒரு மாண்பு. வாழ்வின் அர்த்தம் அபிவிருத்தியின் அடையாளம் மனிதன் கண்டுகொண்ட மகத்துவமான மெய்ப்பொருள். ஒரு குழமம் தன்னை செழுமைப்படுத்துவதற்கு கையாளப்படவேண்டிய மந்திரம். ஒரு இனம் தன்னை நிலைப்படுத்துவதற்கு காட்ட வேண்டிய உணர்வு. ஒரு நாடு அபிவிருத்தியை நோக்கி முன்னேறுவதற்கு கையாள வேண்டிய தந்திரோபாயம். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மனிதன் தன் வாழ்வை அர்த்த முள்ளதாக்குவதற்கு கடைப்பிடிக்கவேண்டிய வாழ்க்கை நெறி. நடைமுறையில் எத்தகைய சவால்கள் வந்தாலும் பொறுப்பேற்று பொறுப்புணர்ச்சியுடன் செயற்படுவது பொது நன்மையை நோக்கிய ஒரு கால்பதித்தல் எனக் கூறலாம்.

(Oம் பக்க தொடர்ச்சி...)

சொல்லாடல்களில் பெரிதும் இடம் பெறும் சமூக உளவியல் சிந்தனையாளராக போராசிரியர் டானியல் பற்சன் விளக்குகிறார். ஆவரைப் பற்றிய ஓர் அறிமுக குறிப்பாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

அமெரிக்காவில் 1943 ம் ஆண்டில் மார்ச் மாதம் 15 ம் திகதி பிறந்த பற்சன் பிரின்ஸ்ரன் பல்கலைக்கழக உளவியல் போராசிரியர் ஜோன் டாலி (John Darley) வழிகாட்டலில் கலாநிதிப் பட்டத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டார். பின்னர் கன்சஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூக உளவியல் போராசிரியரானார். 2006ல் ஓய்வு பெற்ற பின் கன்சஸ் ரெனிசே பல்கலை கழகங்களின் தசைகால் போராசிரியராக கௌரவம் பெற்றவர்.

பற்சனின் ஆய்வுகள் எழுத்துக்கள் யாவிலும் மையமாக அமைந்துள்ள விடயமாக நவீயஅல உள்ளது. பிறர் வலியை தன் வலியாக உணரும் நவீயஅல பொது நல உதவும் நடத்தையின் உயிர் விசையாரும் என்பது பற்சனின் கருது கோளமாகும்.

இன்னொருவரின் அகநிலையை அதாவது அவரது சிந்தனைகளையும் உணர்வுகளையும் அறிதல். இன்னொருவரின் இடத்தில் தன்னை வைத்து நோக்குதல் என்பனவற்றை குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

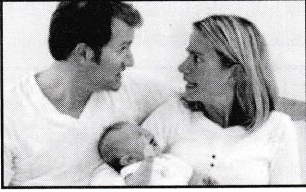
பொறுப்புணர்வுடன் குழந்தைகளை மகிழ வைப்போம்!

கலாநிதி டீவீற் வி. பற்றிக், அ. ம. தி.

பெற்றோரே, உங்கள் குழந்தைகள் ஏன் மன பாதிப்பிற்கு உள்ளாகின்றனர்? அவர்களின் நிகழ்கால நிலைப்பாட்டை உங்களால் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றதா? அவர்களின் அழகைக் குரல் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்குபோல் எதிரொலிக்கின்றதா?

குழந்தைகளின் மன பாதிப்பிற்கான காரணிகளைப் பின்வருமாறு நிரைப்படுத்தலாம்:

குடும்பப் பிரச்சனை

அன்றாட அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யமுடியாத குடும்ப ஏழ்மை குழந்தையின் மன பாதிப்பிற்கான அடிப்படைக் காரணியாக அமைகின்றது. மேலும் சில குழந்தைகள் பெற்றோரினால் சுமையாகக் கருதப்படுவது குழந்தைகளைப் பெரும்

பாதிப்பிற்கு இட்டுச்செல்கின்றது.

எதிர்பாரா நிகழ்வுகள்

குடும்பத்தில் எதிர்பாராத நிகழ்வுகள் ஏற்படும்பொழுது உதாரணமாக. வீட்டின் முக்கிய அங்கத்தவரின் திடீர் மரணம் அல்லது நிதி நிலையில் திடீர் சரிவு ஏற்படும்பொழுது குழந்தைகள் சரியான முறையில் கவனிக் கப்படாமல் விடப்படுவார்கள். இதனால் குழந்தைகள் மன ரீதியாகப் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுவார்கள்.

பிரதிபலிப்பு

பெற்றோர் தாம் தம் வாழ்க்கையில் அனுபவித்த தாக்கங்களை, எதிர்பாராது தாம் வாங்கிய அடிகளைப் பிள்ளைகளில் பிரதிபலித்துக் காட்டும் பொழுது பிள்ளைகள் பாதிப்படைகின்றார்கள்.

நியாயமற்ற எதிர்பார்ப்புக்கள்

பிள்ளைகளின் இயல்பான விருப்பு, வெறுப்புக்களைப் பற்றி சிறிதேனும் சிந்திக்காது தமது சொந்த நாட்டத்தையே பிள்ளைகள் பின்பற்றவேண்டும் எனக் கட்டாயப்படுத்துவது, தமது விருப்பத்தைச் சார்ந்து பிள்ளைகள் கல்வித் துறையினை, சிறப்புத் தேர்ச்சியினை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று பெற்றோர் திணிப்பது பிள்ளைகளின் இயல்பான வளர்ச்சியினைத் துண்டிக்கின்றது.

பிறரால் வஞ்சிக்கப்பட்ட பெற்றோர்

பிறரால் வஞ்சிக்கப்பட்ட பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளை மனோநிலையை பாதிப்பிற்கு உள்ளாக்குகின்றார்கள். இவ்வாறு பிள்ளைகள் சீரழிக்கப்படுவது கூட்டுக் குடும்பங்களில் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

குறைவான ஆளுமை வளர்ச்சி

குறைவான ஆளுமை வளர்ச்சியுடைய பெற்றோர் தம் பிள்ளைகள் மேல் அதே குறைபாட்டைச் சுமத்துகின்றார்கள். நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ பிள்ளைகளின் சீரான வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கின்றார்கள்.

மாற்றாற்றல் உள்ள குழந்தைகளின் கைவிடப்பட்ட நிலை

மாற்றாற்றல் உள்ள குழந்தைகள் ஒழுங்காகக் கவனிக்கப்படாத விடத்து அவர்கள் மேலும் மன பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றார்கள். உடல் சார்ந்த ஊனம், உள்ளம் சார்ந்த ஊனத்திற்கு இட்டுச்செல்லும்பொழுது பிள்ளைகள் மனமுடைந்து விரக்தி நிலைக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றார்கள். அத்தோடு அவர்களது இருப்புநிலை பெரிதும் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றது.

குழந்தைகளை ஆற்றுப்படுத்தவதலுக்கான திறன்கள்

குழந்தைகளை ஆற்றுப்படுத்துவது இலகுவானது அல்ல. எனினும் இது தொடர்பான சில திறன்களை ஆராய்வோம்.

O1. குழந்தைகளின் நம்பிக்கையை மீள்பெறதல்

ஆற்றுப்படுத்துனர் பொருத்தமான திறன்களைப் பயன்படுத்தி

குழந்தைகளின் நம்பிக்கையை மீள்பெற முயற்சிக்க வேண்டும். குழம்பிய குழந்தைகள் மேலும் குழப்பமடையாமல் இருப்பதற்கு அவர்களது நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துவது ஆற்றுப்படுத்துனரின் சிறப்பான பணியாகும்.

02. மாற்றாற்றல் உள்ள குழந்தைகளைக் கையாளுதல்

மாற்றாற்றல் உள்ள குழந்தைகளின் இருப்பு நிலைக்கு ஏற்ப உள்நல மருத்துவரைச் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்து அவர்களின் நிலையை மாற்ற முயற்சி செய்யவேண்டும்.

03. விளையாட்டுக்களின் வழியாக

ஆற்றுப்படுத்துனர் குழந்தைகளுக்கு குடும்ப நபர்களையும், நண்பர்களையும் குறிக்கும் பொம்மைகளைக் கொடுத்து விளையாட வைக்கலாம். இவ்வாறு விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே குழந்தைகள் தம் உள்ளுணர்வுகளை இயல்பான முறையில்

வெளிக்காட்டுவார்கள். பெற்றோர், நண்பர் போன்றோரின் நடத்தைக் கோலாங்கள் பிள்ளைகளின் மனதில் எத்தகைய நேர் தாக்கத்தை அல்லது எதிர் தாக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன என்பதை தமது உணர்வலைகளால் பிரதிபலித்துக் காட்டுவார்கள். குழந்தைகளுடன் சுழுகமான உறவை ஏற்படுத்துதல், குறை நிறைகளோடு ஏற்றுக்கொள்ளுதல், உணர்வுகளைச் சுதந்திரமாக வெளிக்கொணர உதவுதல், பிரச்சினையில் புதுத் தெளிவு கிடைக்கும் வகையில் உணர்வுகளை எடுத்துக் கூறுதல் குழந்தையே தன் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண இயலும் என மதித்தல் முதலியவற்றை சீரியமான நடைமுறைப்படுத்த முற்படுவது சிறப்பாகும்.

04. நடத்தையில் மாற்றத்தைத் தோற்றுவித்தல்

ஆற்றுப்படுத்துனர் விளையாட்டின்மூலம் குறிப்பிட்ட நோக்கத்தை நிறைவேற்றியதைத் தொடர்ந்து, அக்குழந்தையின் செயற்பாடுகளை ஊக்குவிக்கும் வண்ணம் பாராட்டுதல், பரிசளித்தல் போன்றன குழந்தையின் நடத்தையில் பெரும் மாற்றத்தைத் தோற்றுவிக்கும்.

05. நடித்தல் அல்லது கதை சொல்லுதல்

சீர்மியர் பெற்றோருடன் இணைந்து குழந்தையை நடிக்க அழைக்கலாம், சிலவேளை குழந்தை பின்வாங்கலாம். அவ்வேளை, பொம்மைகளைக் கொண்டு குழந்தைகளை நடிப்பு, விளையாட்டு போன்றவற்றிற்கு ஊக்குவிக்கலாம். அல்லது கதைகள் சொல்லிக் குழந்தைகளின் கவனத்தை ஈர்க்கலாம். இவ்வாறு குழந்தைகளின் உள் மனதில் உள்ளவற்றை வெளிக் கொணரும் முயற்சிகள் அதன் மன வலுவை வளப்படுத்தும். குழந்தைகளின் உளநல விருத்தியில் பெற்றோர் கூடிய அக்கறை காட்டுதல் வேண்டும். ஆரோக்கியமான முறையில் குழந்தைகளை வளர்ப்பதற்கு பெற்றோரே ஒன்றிணைந்து செயற்பட வேண்டியவர்களாவர். பெற்றோர் தட்டிக் கொடுத்தல், உற்சாகமூட்டுதல், பாராட்டுதல், பரிசளித்தல் போன்றவற்றை அவ்வப்போது உரிய நேரத்தில் உண்மையான முறையில் வெளிக்காட்டப்படும் பொழுது குழந்தையின் ஆற்றல் திறன் அதிகரித்துக் காணப்படும். ஆரோக்கியமான குழந்தை உருவாக்கமே நல்ல குடும்ப உருவாக்கத்திற்கு, நல்ல சமூக உருவாக்கத்திற்கு ஆதாரமாகும்.

குழந்தை உள உருவாக்கம்

ஆரம்பத்தில் குழந்தைகள் இயல்பாகவே நல்லவர்களாக காணப்படுகின்றனர். கள்ளம் கபடம் இல்லா வெள்ளை உள்ளப் பண்பு குழந்தைகளைத் தெய்வத்தோடு தொடர்வு படுத்தி நிற்கின்றது.

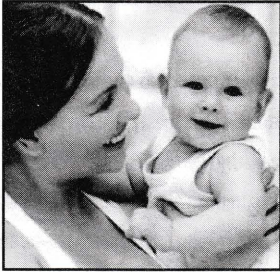
குழந்தைகள் காலப்போக்கில், குடும்பப் பின்னணி, சமூகச் சூழல் இவற்றின் விளைவாக, பாதிப்புக்கு உள்ளாகாமல் இருக்க, குழந்தைகளை நல்ல மன நிலையில் வளர்க்க, பெற்றோரே பின்வருவனவற்றை நடைமுறைப்படுத்துங்கள்.

- ★ குழந்தைகளைப் பயமுறுத்தாதீர்கள்.
- ★ குழந்தைகளைக் கேவலப்படுத்தாதீர்கள்.
- ★ குழந்தைகளைத் தண்டிக்காதீர்கள்.
- ★ குழந்தைகளை மட்டம் தட்டாதீர்கள்.
- ★ குழந்தைகளைப் பயன்படுத்தாதீர்கள்.
- ★ குழந்தைகளை நம்புங்கள்.
- ★ குழந்தைகளை அன்பு செய்யுங்கள்.
- ★ குழந்தைகளுக்கு நன்மாதிரி காட்டுங்கள்.

- ★ குழந்தைகளின் தேவைகளை நிறைவு செய்யுங்கள்.
- ★ குழந்தைகளின் இயல்பான தேடலுக்கு ஊக்கம் கொடுங்கள்.
- ★ குழந்தைகளின் ஆர்வத்தையும் நாட்டத்தையும் கண்டுபிடிங்கள்.
- ★ உங்கள் சொந்த விருப்பங்களைக் குழந்தைகளிடமிருந்து திணிக்காதீர்கள்.

குழந்தைகள் நல்ல முறையில் கல்வி கற்பதற்கு, இயல்பான முறையில் அவர்கள் படைப்பாற்றல் திறனில் வளர்வதற்கு, வீட்டுச் சூழல் உகந்ததாய் அமைதல் வேண்டும். அவர்கள் மேலும் மன ரீதியாக வலுவூட்டம் பெறுவதற்கு பொருத்தமான விளையாட்டுக்கள், உற்சாகமூட்டும் பயிற்சிகள் போன்றன போதியளவு இடம்பெறுதல் வேண்டும்.

“பிறப்பிலே ஒவ்வொரு குழந்தையும் களங்கமின்றித் தூய்மையாகவே உலகில் தவழ்கின்றது. ஆனால் தவறான வளர்ப்புமுறை அக் குழந்தையை மாற்றுகின்றது” என்று சரியான குழந்தை வளர்ப்புமுறையின் அவசியத்தை உணரவைக்கின்றார். உளவியல் அறிஞர் எரிக்பேர்ன்.

குழந்தை உருவாக்கத்தில் பெற்றோரின் அன்பும் அரவணைப்பும் பரிவும் பாதுகாவலும் சிறப்பு அம்சங்களாக அமைகின்றன. குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து ஒருவரது நற்குணங்கள், திறமைகள், எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வலியுறுத்தப்பட்டு வளர்க்கப்படுகின்றனவோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு தீய குணங்களும் அவற்றின் விழுதுகளும் புகைக்கப்படும். தீய

குணங்களின் தேய்வு நற்குணங்களின் வளர்ச்சியினையே பிரதிபலிக்கின்றது. எனவே குழந்தைகளின் நற்குணங்கள் வளருவதற்கான சூழலை வீட்டிலும் சுற்றாடலிலும் ஏற்படுத்திக்கொடுப்பது பெற்றோரின் பாரிய கடமையாகும்.

அடிப்படையில் குழந்தைகளின் ஆளுமைக் கருவுலங்களும், வளர்ச்சியும் வீட்டுச் சூழலாலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. பெற்றோரே குழந்தைகளின் ஆரம்ப ஆசிரியர் என்பதை உணர்ந்து செயற்படுங்கள். பலவந்தமான குற்றச்சாட்டுக்களை நல்ல முறையில் ஏற்கவும் எதிர்பாராத சவால்களை நிதானமாக எதிர்கொள்ளவும் குழந்தைகளுக்குப் பயிற்றுவிடும்.

குழந்தைகள் தவறுசெய்யும்பொழுது திருத்தாமல் இருப்பது தவறு. ஒரே தவறை திரும்பவும் திரும்பவும் சொல்லி ஏளனப்படுத்துவதும் தவறு. சகோதர சகோதரிகளோடு ஒப்பிட்டு, “நீ எப்போதும் பிந்தித்தான் எழும்புற. உன்ர தங்கைச்சி வேளைக்கு எழும்பி வீட்டைக் கூட்டிற்று ஸ்கூலுக்கு வெளிக்கிட்டா” என்று பேசுவதும் தவறு.

குழந்தைகளைப் பிறர் முன்னிலையில் இல்லாதது பொல்லாதது பேசி, இழிவுபடுத்தாதீர்கள். தனிமையில் இரகசியமாகத் திருத்துங்கள். குழந்தை களைக் கரிசனையான முறையில் திருத்த முற்படுங்கள். தண்டிப்பதைவிட தட்டிக்கொடுப்பதே மேலானது என்பதை உணர்ந்து செயற்படுங்கள். குழந்தை கள் சரியாகச் செய்யும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் உற்சாகப்படுத்தி, பாராட்டிப் பரிசுகொடுங்கள்.

குழந்தைகளைத் திருத்தும்பொழுது கவனியுங்கள்

- ★ தவறு செய்யும்பொழுது “நீ எப்போதும் இப்படித்தான். நீ ஒருபோதும் உருப்படமாட்ட. நீ ஓர் உதவாக்கரை” என்று எரிந்துவிழுதீர்கள்.
- ★ குழந்தைகள் ஜந்து வயதுக்குக் குறைவானவர்களாய் இருக்கும் பொழுது அவர்களை அடித்து, வெருட்டி, பயமுறுத்திக் கண்டிக் காதீர்கள்.
- ★ குழந்தைகள் முன்னால் நாணயமாகவும், நேர்மையாகவும், நடந்துகொள்ளுங்கள்.
- ★ குழந்தைகள் வெற்றிகரமாகச் செயற்படும்பொழுது அவர்களைப் பாராட்டி உற்சாகப்படுத்தங்கள்.
- ★ குழந்தைகள் கேள்வி கேட்கும்பொழுது, அலட்சியப்படுத்தாது கண் களை உற்றுநோக்கிய வண்ணம் பதில் கொடுங்கள்.
- ★ குழந்தைகள் தத்தம் தேவைகளை நிறைவுசெய்ய வாய்ப்பு அளியுங்கள்.
- ★ குழந்தைகள் சிறுசிறு காரியங்களில் கூட விசுவாசமாய் நடத்துகொள் வதற்கு ஊக்கம் அளியுங்கள்.

அன்புக் குழந்தைகள் அருகிலிருப்பது

ஆனந்த வாழ்வின் ஆதாரமாகும்.

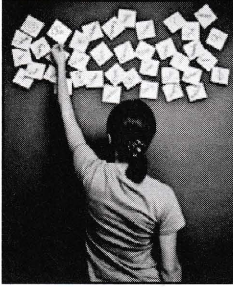
இதயத்தில் மகிழ்ந்திடும் குழந்தைகளில்

உதயமாவதே நிறை இன்பமாகும்.

வளர்வோம் வாழ்வோம்

செல்வி. இ. தம்பீருத்து,
விரிவுரையாளர் - கோயம்பார் ஆசிரிய கலாசாலை.

எமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் நாம் அடிக்கடி “என்ன பொறுப்புணர்வு வற்றினார்கள்” என பிறரைப் பார்த்து சலிப்படைவதுண்டு. அதேபோல நாம் எவ்வளவு கரிசனையுடன் எமக்குரிய கடமைகளைச் செய்து முடிக்கிறோம் என்பதை வைத்து எமது சமூகம் எம்மை பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் என மதிப்பிடுகிறது. பொறுப்புணர்வு என்பது ஒரு கடமை அல்லது திருப்திகரமாக ஆற்றப்படுதல் அல்லது யாராலும் குறிப்பிடப்பட்ட அல்லது தனது சொந்த நலன் கருதி உருவாக்கப்பட்ட பணி எனலாம். இந்தப் பொறுப்புணர்வு என்பது எமது நடத்தைகளுக்கு விடையளிப்பதாகவும், வகை கூறுதல் அல்லது நம்பிக்கையை வலுப்படுத்துவதாகவும் அமைகிறது. நாம் எமது நாளாந்த வாழ்வில் குடும்பத்தில் மற்றும் சமூகத்தில் எம்மால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய பணிகளுக்கு ஒரு தூண்டுகோலாக அமைகிறது. தவறும் பட்சத்தில் தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகிறோம்.

ஒருவர் எதற்காக பொறுப்பாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என சிந்தித்தால் இது எமக்கான ஒரு விசாரணை யாகும் அதாவது பொறுப்புணர்வு என்பது காரணகாரியத் துடனும் வகைகூறு நலனுடனும் தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகின்றது. நான் பொறுப்புணர்வுடன் நடந்து கொண்டேனா, நடந்து கொள்கிறேனா என பின்னோக்கிப் பார்த்தலுடனும் (Retrospective) தொடர்புடையது. சமூகத்தில்

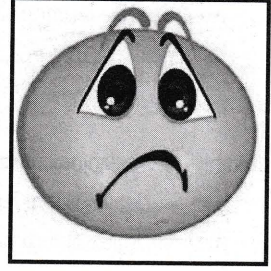
ஒருவருக்கொருவர் பொறுப்புக்களை பரிமாறிக் கொள்கிறார்கள். ஆசிரியர் தமது பொறுப்புணர்வை மாணவர்களிடமும், மாணவர்கள் ஆசிரியர் இடம் பணிகளை திருப்தியாக பூர்த்தி செய்வதிலும் ஒருவருக்கொருவர் பரஸ்பர நம்பிக்கையை வளர்ப்பதிலும் ஈடுபடுகிறார்கள்

“பொறுப்புணர்வு வழிகளைக் கண்டுபிடித்துத் தருகிறது.

பொறுப்பற்ற உணர்வு மன்னிப்புகளைக் கோருகிறது”

- Gene Bellay

பொறுப்புணர்வு என்பது நம்பிக்கையை சம்பாதித்துக்கொள்வது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒருவர் எம்மிடம் மேலும் மேலும் பொறுப்புக்களைத் தந்து கொண்டிருக்கிறார் எனின், நாம் அவரின் முழு நம்பிக்கைக்கும் ஆளாகிவிட்டோம் என்பதே கருத்து. மாறாக எம்மிடம் பொறுப்புக்களைத் தரக் தயங்குகிறார் எனின் நாம் உற் சாகமற்றவராக, சுறு சுறுப்பற்றவராகக் காணப்படுகிறோம் என்பதாகும். இவ்வகையான சிலர் இப்போது எனக்கிருக்கும் பொறுப்புக்கள் சலிப்பானவை. அர்த்தமற்றவை எனக்கு மேலும் பொறுப்புக்கள் தரப்பட்டால் அதற்காக நான் பாடுபடுவேன் என கூறிக்கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். இவ்வாறானவர்கள் எப்போதும் பிறர் மீது குறை கூறிக் கொண்டேயிருப்பதையும் நாம் காணலாம்.

பொறுப்புணர்வின் வகைகள்

- i. சுய பொறுப்புணர்வு (Self Responsibility) ஒருவர் தன்னம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்ளவும், சுய ஆளுமையை வளர்த்துக் கொள்ளவும் அவசியமான தொன்றாகிறது.
- ii. குடும்ப பொறுப்புணர்வு (Family Responsibility) இது பெற்றோர், குடும்ப உறுப்பினர்கள், உறவினர்களுக்கு ஒரு நல்ல குடும்ப அங்கத்தவராக இருப்பதற்கு உதவுகிறது.
- iii. ஒழுக்கப் பொறுப்புணர்வு (Moral Responsibility) அயலவர், மக்கள், மிருகங்கள், பூமி என அனைத்தினதும் நம்பிக்கைக்குரியதாக செயற்பட உதவுகின்றது.
- iv. சமூகப் பொறுப்புணர்வு (Social Responsibility) சமூகத்துடன் ஒன்றிணைந்து ஒரு நல்ல பிரஜையாக வாழ்வதற்கு உதவுகிறது.
- v. பாரம்பரியங்கள், நம்பிக்கைகள், விதிகள் மற்றும் வழக்குகள் என்பவற்றிற்கான பொறுப்புணர்வு (Responsibility for traditions, beliefs, rules and customs) சமூக விழுமியங்களைப் பின்பற்றுவதற்கும், பாதுகாக்கவும், அடுத்த தலைமுறைக்கு கலாசார புரிந்துணர்வை கடத்துவதற்கும் உதவுகிறது.

- vi. சட்டப் பொறுப்புணர்வு (Legal Responsibility) சமூகத்திலும், நாட்டிலும், சட்டங்களை அனுசரித்து நற்பிரஜையாக வாழ்வதற்கு உதவுகிறது.

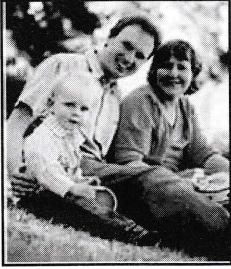
பொறுப்புணர்வுற்றவர்களை இனம் காணுதல்

- i. எதிலும் ஆர்வமோ, ஊக்கமோ இன்றிக் காணப்படுவர்.
- ii. எதிலும் பிழை கண்டு பிடிப்பவராகவும், மற்றவர்களைக் குறை கூறிக் கொண்டிருப்பவராகவும் காணப்படுவர்.
- iii. குறித்த தவணையில், காலத்தில் தனக்கிட்ட பணிகளைச் செய்து முடிக்காமல் இருப்பர்.
- iv. எப்போதும் மன்னிப்பைக் கோருபவராகவும், சாக்குப்போக்கு சொல்பவராகவும் காணப்படுவர்.
- v. சவால்களை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பர்.
- vi. சுய பரிதாபத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக காரணங்களைக் கூறிக் கொண்டிருப்பர்.
- vii. தொடங்கும் ஆற்றல் (Initiative) இன்றி பின் நிற்பர்.
- viii. சக குடும்ப உறுப்பினர்கள், ஊழியர்கள், அதிகாரிகளிடம் தாழ்ந்த மனப்பான்மையுடன் (Inferiority complex) காணப்படுவர்.

பொறுப்புணர்வை எவ்வாறு வளர்த்துக் கொள்ளலாம்?

- i. சுய கட்டுப்பாட்டை வளர்த்தல் - எம்முடைய மனத்தை எமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்தல். அதாவது மனம் சோர்வடையும் போது எமக் கான பணிகளை ஞாபகப்படுத்தல் அதை தவிர்ப்பதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைப் பற்றிச் சிந்தித்தல் எண்ணம், சொல், செயல் என மூன்றிலும் ஒற்றுமையை வளர்த்தல்.
- ii. சிறு சிறு பணிகளிலிருந்து தொடங்குதல் - கடமைப் பட்டியல் (To do list) ஒன்றைத் தயாரித்து அன்றாடக் கடமைகளில் முக்கியமானவற்றிற்கு முன்னுரிமை அளித்தல் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட பணிகளை மீட்டுப் பார்த்து உற்சாகமடைதல்.
- iii. எந்தப் பணியையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணமாக்குதல் இறைவனுக்கு செய்கின்ற சேவையாக கருதி ஒவ்வொரு கடமையையும் ஆற்றுதல். எதிர்கால வாழ்வுக்கு இறைவனின் ஆசி எமக்குக் கிடைக்கும் என்பதில் நம்பிக்கை கொள்ளல்.

- iv. கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றுதல், வாக்கு கொடுக்கு முன் என்னால் இது நிறைவேற்ற முடியுமா என ஒரு கணம் யோசித்தல். நிறைவேற்ற முடியாத வாக்குறுதிகளை வழங்காதிருத்தல். கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற பாடுபடல் நிறைவேற்றப்படாமல் போகும்போது அதற்கான விளக்கத்தை (Reason) உரியவர்களிடம் கூறுதல்.
- v. எந்தக் கடினமான பொறுப்பாக இருந்தாலும் சிறிய சிறிய செயற்பாடுகளாக ஆக்குதல் - இது இலகுவாக நிறைவேற்றுவதற்கும், மேலும் மேலும் சவால்களை எதிர்கொள்ளவும் உதவும்.
- vi. ஏனையோருக்கு உதவுதல் - பிறர் தமது பணிகளைச் செவ்வனே முடிக்க உதவுதல். ஏனையோருக்கு உதவு வேண்டும் என்ற எண்ணமே எம்மைப் பொறுப்புணர்வுள்ளவராக ஆக்கிவிடும்.
- vii. எம்மை நாமே சுய மதிப்பீடு செய்தல் - ஒவ்வொரு நாளும் படுக்கைக்குப் போகமுன், இன்று நான் சரியாக நடந்து கொண்டேனா? என எம்மை மீட்டுப் பார்த்தல். அவ்வாறு சரியாக நடக்காவிட்டால் எவ்வாறு என்னைத் திருத்தலாம் என சிந்தித்தல். நித்திரையால் எழுந்த பின் சிந்தித்த விடயங்களை மீளவும் ஞாபகப்படுத்தல்.

“நான் இதை நேரத்துக்கே செய்திருக்கலாம். நான் வீணாகப் பழிகேட்டு விட்டேன். எனது கடமையிலிருந்து நான் தவறிவிட்டேனே” என மனம் வருந்துவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் இவ்வாறு நேரும்போது போன தடைவை நாம் விட்ட தவறுகளைச் சிந்தித்து பார்ப்போமானால் எம்மை நாம் திருத்திக்கொள்ளலாம்.

எனவே பொறுப்புணர்வு மிக்கவராக நடந்து கொள்வது என்பது எம்மிலேயே தங்கியுள்ளது. மற்றவர்களின் செயல்களை, முன்னேற்றத்தை மனதார பாராட்டுவதன் மூலமும், அவர்களை முன்னோடிகளாக (Role Model) பின்பற்றுவதன் மூலமும், இறை அன்பின் மூலமும் எம்மை மேலும் மேலும் பொறுப்புணர்வுள்ளவர்களாக ஆக்கலாம்.

பொறுப்புணர்வு - உள சமூகப்பார்வை

செ. அந்தோனீரூத்து குருவ் அ. ம. தி.

சங்கமம் கோய்யாம்.

மனிதப் பிறவி என்பது அற்புதமானது அதிசயமானது அழகானது. இதற்கு அடிப்படைக் காரணமாகக் அமைவது மனிதன் தன்னை படைத்த கடவுளைப் போல சாயலிலும் பாவனையிலும் ஒத்திருக்கின்றான். மேலும் மனிதன் தனித்தவன் அல்ல மாறாக சமூகப் பிசாணி மனிதன் தன்னோடும் பிறனோடும் இயற்கையோடும் அழகான உறவும் ஆழ்ந்த இடைவினைகளும் கொண்டுள்ளவன். தொடர்ந்து தன்னையும் மற்றவர்களையும் வளர்த்துக் கொண்டு வருகின்றவன். இந்த வளர்ச்சிகளையும் உறவுகளையும் இடைவினைகளையும் ஒழுங்குபடுத்தி தொடர்ந்து வளர்சியடைய அவனுக்குள் பலவகையான ஆற்றல்கள், சக்திகள், உணர்வுகள் நிரப்பிக் காணப்படுகின்றன. இவ்வகையான அற்புதமான பண்புகளைக்கொண்டு தன்னையும் மற்றவர்களையும் வளர்க்க அவனுக்குள் இருந்து செயல்படும் அற்புதமான நெம்புகோல் பொறுப்புணர்வு.

இன்று நம்முடைய குடும்பங்களுக்கு அவசரமாகவும் அவசியமாகவும் தேவைப்படுவது பொறுப்பு பான பெற்றோர்கள். பொறுப்பு பான பிள்ளைகள் நம் முடைய எல்லா சமூக நிறுவனங்களுக்கும் அத்தியவசிய தேவையாக இருப்பது பொறுப்புணர்வுள்ள நிர்வாகமும் ஊழியர்களும். எங்கு பொறுப்புணர்வு இல்லையோ அங்கு தனியங்களும் சமூகங்களும் தங்களுடைய இலக்குகளையும் இருப்புக்களையும் இழக்கின்றன. இன்று தனி மனித குடும்ப சமூக உறவு நிலைகளின் பிளவுகளுக்கும் ஏன் நம்முடைய இயற்கை பொய்ப்பதற்கும் அதனுடைய சீற்றங்களுக்குமான காரணங்களைத் தேடுகின்றபொழுது நாம் கண்டுபிடிக்கின்ற ஒரே விடை மனிதனுக்கு இவற்றோடு இருக்கின்ற பொறுப்புற்ற இடைவினைகள் என்றால் அது மிகையாகாது.

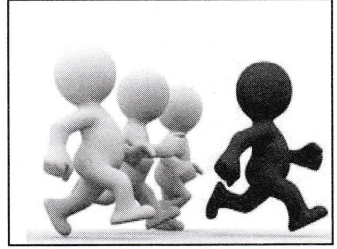

பொறுப்புணர்வின் சில வகைகள்

பொறுப்புணர்வுடன் வாழுவோம்

பொறுப்புணர்வு என்ற பண்பு அல்லது உணர்வு ஒரு மனிதனை உணர்வுபூர்வமாக வளர்க்கின்றது. அதாவது நம்முடைய சாதாரண உணர்ச்சிகள் ஆகின்றன. இதனால் தான் நம்முடைய மதங்களும் ஞானத்தில் முதிர்ந்தவர்களும் பொறுப்பான கண்காணிப்பாளர்கள் (Responsible stewardship) பற்றி பேசுகிறார்கள் ஆக நாமெல்லோரும் பொறுப்பான கண்காணிப்பாளர்கள் என்பதை உணர்ந்து நாம் வாழுகின்ற இடங்களில் நம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டவைகளுக்கு பொறுப்பான கண்காணிப்பாளர்களாக வாழுவோம்.

இன்று தலைமைத்துவத்துக்கு மையமாக அமைவது பொறுப்புணர்வு. தலைவன் என்பவன் தன்னுடைய சிந்தனை, சொல், செயல் அத்துடன் தன்னுடன் இருப்பவர்களுக்கும் பொறுப்பானவன். நாம் பொறுப்புணர்வு உள்ளவர்கள் எனில் நாம் வாழ்க்கையில் ஜெயித்தவர்கள். வாழ்க்கை

என்பது தேர்வுகளின் பொறுப்பு. பொறுப்புணர்வு உள்ளவர்கள் மட்டும் வாழ்க்கைக்கு தேவையானவற்றையும் நல்லதையும் தேர்ந்தெடுத்து தங்களையும் வளர்த்து மற்றவர்களையும் வளர்க்கிறார்கள். நாம் பொறுப்புணர்வு உள்ளவர்கள் எனில் பொறுப்புக்களும் பதவிகளும் நம்மை தேடிவரும். அப்படியெனில் பொறுப்புணர்வு நம்மில் வளர :

- நாம் செய்வவற்றுக்கும் செய்யாதவற்றுக்கும் நாம் பொறுப்பேற்போம்.
- சுய கட்டுப்பாட்டை வளர்ப்போம்.
- நம் வாழ்வுக்கு நாமே பொறுப்பேற்போம்.
- நம் திட்டங்களையும் இலக்கியங்களையும் ஒழுங்குபடுத்துவோம்.
- நல்லதை சிந்தித்து நல்லதையே செய்வோம்.
- செய்ய வேண்டியதை சிறப்பாகவும் கடின உழைப்புடனும் விடாமுயற்சியுடனும் செய்வோம்.
- மற்றவர்களுக்கு நல்ல உதாரணமாக இருப்போம்.

குழந்தைகளை பொறுப்புணர்வில் வளர்ப்போம்.

எதிர்காலம் என்பது பொறுப்பானவர்களின் கைகளில். எனவே நம் குழந்தைகளை பொறுப்புணர்வில் வளர்ப்பது நம் எல்லோருக்கு முன்பாகவும் உள்ள மாபெரும் கடமை. குழந்தைகளை பொறுப்புணர்வில் வளர்க்க சில எளிய முறைகள்.

- குடும்பத்தில் பாடசாலையில் ஏனைய சமூக நிறுவனங்களில் தங்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற கடமைகளை பொறுப்புக்களை சரிவர செய்ய உணக்குவிப்போம்
- குழந்தைகள் தாங்கள் இருக்கும் இடங்களை சிறப்பாக உணவு உண்ட இடங்கள், படித்த இடங்கள் உறங்கிய இடங்களை தாங்களாகவே சுத்தம் செய்து ஒழுங்குபடுத்த கற்றுக் கொடுப்போம்.
- தங்களுடைய செயற்பாடுகளின் விளைவுகளை ஏற்றுக்கொள்ளவும் அவர்களின் பிழைகளை திருத்திக்கொள்ளவும் வழி காட்டுவோம்.
- சுரியான காரியங்களை செய்யவும் பிழையாயின் மனம் வருந்தவும் வழி காட்டுவோம்.
- கல்வி மற்றும் ஏனைய முயற்சிகளில் தொடர்ந்து முயலவும் இடைநடுவில் விட்டு விடாமல் இருக்கவும் கற்றுக்கொடுப்போம்.
- தேவையில் இருப்பவர்களுக்கு தாங்களாகவே முன் வந்து உதவி செய்ய வழிகாட்டுவோம்.
- தங்களுக்கு மற்றவர்கள் மீதுள்ள அக்கறையையும் பொறுப்புக்களையும் அறிந்து செயற்படுத்த கற்றுக்கொடுப்போம்.

இவ்வாறு நாளை தலைவர்களாகிய குழந்தைகளுக்கு பொறுப்புணர்வை அன்றாடம் கற்றுக்கொடுப்பதன் ஊடாக பொறுப்புணர்வு உள்ள சமூதாயத்துக்கு இன்றே நாங்கள் அடித்தளமிடலாம்.

தன்னைச் சார்ந்த பொறுப்புணர்வு

நல்ல ஆளுமையுள்ள மனிதர்களாக நம்மை உருவாக்கி கொள்வதற்கான பொறுப்புணர்வு நமது கைகளில் உள்ளது. நம்மை பெற்றவர்கள் ஆசிரியர்கள் வழிகாட்டிகள் என்று பலர் நம்முடன் உடன் பயனிக்கின்றனர். இவர்களை பயன்படுத்தி நாம் எப்படிப்பட்டவர்களாக எம்மை ஆக்கிக் கொள்ளுகின்றோம். எனவே நமக்கு வழங்கப்பட்டவர்களையும் சந்தர்ப்பங்களையும் பக்குவமாக பயன்படுத்தி கொள்வோம்.

குடும்பம் சார்ந்த பொறுப்புணர்வு

நம் பெற்றோர்கள், குடும்ப உறுப்பினர்கள், உறவினர்கள் மட்டிலே நமக்குள்ள பொறுப்புக்கள். அவர்களை அன்பு செய்தல். கனம் பண்ணுதல், அவர்கள் மட்டில் நமக்குள்ள கடமைகளை நிறைவேற்றுவதல்.

சமூகம் சார் பொறுப்புணர்வு

நாம் நம்முடைய சமூகதாயத்தின் ஒரு பகுதி. நம் சமூகதாயம் நம்மை எப்படி வளர்க்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்றோமோ அப்படியே நாமும் நம்முடைய பங்களிப்பை நம் சமூகத்திற்கு வழங்க வேண்டும். மேலும் அறிய வேண்டிய தகவல்களை சமூகத் தொடர்புசாதனங்கள் மூலம் அறிந்து கொள்வது. நம் வாக்குரிமையை சரியாக பயன்படுத்துவது என்பன சில சமூக பொறுப்புக்களாகும்.

ஒழுக்கம் சார்ந்த பொறுப்புணர்வு

நம்மோடு வசிப்பவர்களையும் நமது சுற்று சூழலையும் நன்றாகவும் சரியாகவும் நீதியாகவும் பயன்படுத்தவும் பேணிப் பாதுகாக்கவும் நம் எல்லோருக்கும் நிறைய பொறுப்பு உண்டு. அன்று நம் மத்தியிலே சமூக சீர் கேடுகள் மலிந்து காணப்பட காரணமாக இருப்பது ஒழுக்கம் சம்பந்தப்பட்ட

விடயங்களில் நாம் பொறுப்பற்றவர்களாய் செயற்படுவதாகும்.

முடிவாக

பொறுப்புணர்வு என்பது நாம் வாழவும் பிறரை வாழ வைக்கவும் வழிகாட்டுகின்ற பெறுமதிமிக்க மனிதப் பண்பு. எங்கு பொறுப்புணர்வு இல்லையோ அங்கு மனித மாண்பு இருக்காது. அங்கு நல்ல சமுதாயம் இருக்க முயாது. இன்று நாம் எதிர் பார்ப்பது பொறுப்பான மனிதர்கள் பொறுப்புணர்வுள்ள நிர்வாகம். பொறுப்புணர்வுள்ள அதிகாரம், பொறுப்புணர்வுள்ள தலைமைத்துவம். எனவே பொறுப்புணர்வை சிறு வயதில் இருந்தே கற்றுக்கொள்வோம். யார் யாரெல்லாம் சிறிய காரியங்களில் பொறுப்புணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றார்களோ அவர்கள் பெரிய காரியங்களிலும் பொறுப்புணர்வை வெளிப்படுத்துவார்கள் என்பது நமது பட்டறிவு.

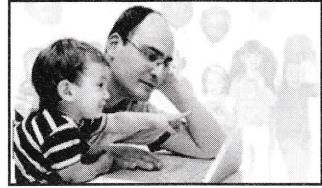
வழிகாட்டிகளின் சமூகப் பொறுப்புகள்

செ. மோசம்மாலா
உவசூரூக சீராவன்

வழிகாட்டிகளின் சமூக பொறுப்புணர்வுகள்தான் நல்ல குடும்பத்தை, சமூகத்தை, நாட்டை நல்ல ஆரோக்கிய சமூக வளர்ச்சியில் மகிழ்ச்சிகாண வைக்கும் வல்லமை உள்ளவர்கள் என்பார் பாலயோகி.

நல் ஆரோக்கியம் என்பது உணவு, உடை, உறையுளுடன் ஆன்மீக விழுமியங்களும் நிறைவாக நிலைக்கும்போதுதான் நிலையான ஆரோக்கிய நற்சமூகத்தை குடும்பத்தை நாட்டை உருவாக்கும் என்பதற்கு நல்ல தலைமை களின் வழிகாட்டிகள் காரணமாகிறார்கள். முன்னை வித்துவங்களை சொல்லியே காலத்தை கரைப்பதைவிட தமது பொறுப்புகள் தூய்மை காக்கப்படவேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.

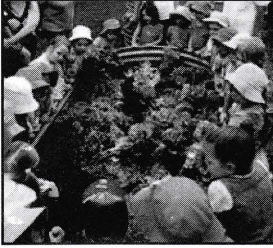
நோயாளிகள் சுகமடைய அதற்கான மருத்துவர்களை நாடவேண்டும். நோய்க்கான மருந்துகள், நாவடக்கம் கசப்பான போதும் அதனை பயன்படுத்தாமல் சுகம் காண முடியாது. தம் பொறுப்புகளை உணரப்படாத குடும்பங்கள் பல சிதைவு களாக பிரிவதையும்,

நீதிமன்றம் நாடு வதையம் தவறான வழிகளை தேடுவதையும் பல வழிகளில் அறியமுடிகிறது. போரும், இயற்கை சீற்றமும், இடப்பெயர்வும் இதற்கு பல வழிகளில் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். இவர்கள் அசாதாரண சூழ்நிலைகளில் இருந்து சாதாரண சூழ்நிலைகளில் வாழும்போது தம்மை மீட்டுப் பார்ப்பதும், மதிப்பிடுவதும், ஒப்பீடுசெய்து கொள்வதன்மூலம் தம் பொறுப்புகள் பின்னடைவதை உணர்ந்து மன நெருக்கீடுகளால் பல சமூக நிலைமைகளை ஏற்படுத்த காரணமாகிறார்கள். இவற்றை முன்கூட்டியே பல ஆய்வுகள் மூலம் உளவியலாளர்கள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர்.

தமது தவறுகள், குற்ற உணர்வுகள், நடத்தை பிறழ்வுகளாக மாற்றம் பெறுவதே ஆரோக்கியமற்ற சூழலை உருவாக்குகிறது. இக்காலத்தில் பொறுப்
நான்

புள்ளவர்களின் பொறுப்பற்ற செயல்களும் சமூக சீரினமைகளை இரட்டிப்பாக்க காரணமாகிறது. இதனால் அசாதாரண சூழலே சாதாரணமாகி, சாதாரண மான பொறுப்புமிக்கோரும் முகங்கொடுக்க முடியாது தயங்குகிறார்கள். இதனால் பொறுப்புள்ளோரின் அலட்சியம் எதிர்கால சந்ததிகளை சீரழிக்கின்றன.

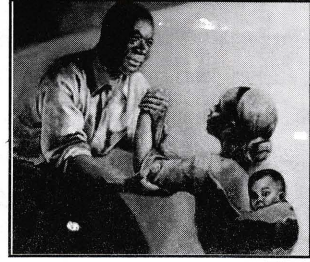
இன்றைய சூழலில் சிறந்த பாடசாலையை தேடி அலையும் பெற்றோர், தம் பிள்ளைகளின் கல்வி என்பதனைவிட தம் பெருமையை பறை சாற்றவும் முனைகிறார்கள். இதனால் கைலஞ்சம் புதுவழியில் கௌரவத்துடன் கைமாறுகிறது. இவை பல தளங்களிலும் விதைப்பவர்கள் இப்பழக்கத்திற்கு பொறுப்பற்றவர்தீது பழி சுமத்தவும் கைலஞ்சம் புது வடிவங்களாக மாறுகிறது. இதுவே ஆசிரியர் மட்டத்திலும் தாழ்வு மனப்பான்மை உருவாகுவதுடன், தம் சமூக பொறுப்புக்களை தட்டிக்கழிக்க முனைகிறார்கள். இதனால் எதிர்கால வாழ்வை சிதறடிக்கும் செயலே பொறுப்பற்ற ஆசிரியர்களால் தன்நம்பிக்கை யற்ற சமூக சீரழிவுகளாக உருவாக்கப்படுகிறார்கள். தமது பாடசாலை எது எனும்போது கூட உயர்வு, தாழ்வு சிந்தனைகள் விதைக்கப்படுகிறது. இதனை மேலிட பங்களிப்பும் அக்கறையற்ற வளங்கள் பகிர்வதிலும் பாரபட்சம் காட்ட உள நெருக்கீடுகள் பரவ காரணமாகிறது.

பெரிது, சிறிது என்பதால் மனதில் எழும் எண்ணக்கருக்களை கொண்டதே தாழ்வு நிலை ஆகும். ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் மட்டில் பெரிய பாடசாலைக்கு சிறு பாடசாலைக்கு என பாடப் புத்தகங்களோ, பரீட்சைகளோ, ஆசிரிய வேதனங்களிலோ மாற்றமிருப்பதாக இல்லை. இதனை உணர்ந்து சமூகப் பொறுப்புடன் பணியாற்றும் ஒரு சில ஆசிரியர்கள், பாடசாலைகள் முன்மாதிரியாகவே திகழ்கின்றன. அங்கே ஆசிரிய மாணவ பெற்றோர் நல்லுறவும் முன்னுதாரணங்களாகவே உள்ளது.

குறைந்த மாணவர்களைக் கொண்ட பாடசாலையில் நிறைந்த பணிகளை ஆற்றமுடியும் என்ற மனபலம் உள்ள ஆசிரியர் குழாமுக்கு உள,

சமூக, ஆன்மீக, ஆர்வமிருந்தால் அடைவுகள் அச்சமூகத்துக்கும் ஆசிரியர் தன் அர்ப்பணிப்புக்களும் பொறுப்புணர்வும் சாட்சியாகமாறும். அலட்சியப்படுத்தும் ஆசிரியர்கள் தம் சொந்த பிள்ளைகள்மட்டில் எத்தனை கரிசனைகளை எடுக்கிறார்களோ, அத்தனை சமூக பொறுப்புணர்வுகளை அர்ப்பணத்துடன் செய்தால் ஆன்மீக உடனுள் ஆரோக்கியமும் செய்த பணியில் மனநிறைவு தரும் என்பதனை கருதியே “ஊரார் பிள்ளைகளை ஊட்டி வளர்த்தால், தன்பிள்ளை தானே வளரும்” என்ற மூத்தோர் வாக்குகள் அர்த்தம் பெறும். அதுவே குடும்பத்திற்கும் ஆசிரிய குழுமத்துக்கு ஆன்மீக சிறப்பு ஆசீராகவும் அமையும். இவை கற்பித்தல் என்பதனைவிட, பண்பான சமூக தொடர் பாடலினால் கொடுக்கும் வார்த்தை பண்பு, வழிகாட்டல் முன்மாதிரிகள் நல்ல பொறுப்புமிக்கோரை மனித மாண்ட்டிக்கோரை உருவாக்குவதற்கும் சாட்சி சொல்வோராக பாராட்டை தமதாக்குவர்.

குடும்பங்களில் பெற்றோர், மூத்தோர், சகோதரர்கள் தம் உறவுகளை பலமாக்கு வதிலும் தமது பங்களிப்புக்களை தட்டிக்களிப்பதிலும், ஒதுங்கி வாழ முனைவதால் பல இடைவெளி, உறவு நிலை விரக்திகளாக, சந்தேகங்களாக, பாரபட்சங்களாக, உறவு விரிசல்கள் பிறரது துண்டல்களாலும் தலைப்போடலாலும் அவசியமற்ற ஆரோக்கிய மற்ற நெருக்கீடுகளுக்கு உள்ளான குடும்பங்களாக மாறுவதை தவிர்க்கவும் பொறுப்புமிக்க குடும்ப உறுப்பினர்கள் தமது சிறு சிறு செய்கைகள் கடமைப்பால் சமூகத்தின் முன்மாதிரிகளாக வாழவேண்டியதும் உடல், உள ஆன்மீக, ஆரோக்கிய குடும்பத்தின் சிறப்பாகும்.

இவை தனியே கல்விப் புலத்துக்கு மட்டுமே பொருத்தமானதல்ல, எந்த துறைசாநதவர்களும் எந்த சிறு தலைமை ஏறபோடும் தாம் சமூகத்தின் பொறுப்புணர்வுமிக்கோர் என்பதனை வெளிப்படுத்தும் ஒவ்வொரு செயலும் சமூக மாற்றத்துக்கு மட்டுமல்ல, துயர் துடைக்கும் தூய பணியில் ஈடுபடும் மன நிறைவை அனுபவத்தில் காண்பர்.

உங்களுக்கு 'நான்' இதோ...!

உடல் பசிக்கு உணவு உண்டு - தங்கள்

உளக்குறை தீர்க்க நான் இருக்கிறேன்.

நேயர்களே...!

பலரது ஆலோசனைகளையும் வழிகாட்டல்களையும் ஏற்று வாசகர்களினதும், கல்விமான்களதும் வேண்டுகோளை கவனத்தில் கொண்டு இந்த வருடத்துக்கான எழுது பிழைகள் சில தலைப்புக்களை தாங்கி வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதன்படி தொடர்ந்துவரும் இதழுக்கான தலைப்பு

ஆடி - புரட்டாதி

“பொது தலைப்பு”

ஐப்பசி - மார்ச்சு

“விளைவுகள்”

அடுத்த இதழுக்கான உங்கள் ஆக்கங்களை எழுதி 25.08.2014 திகதிக்கு முன்னர் எமக்கு அனுப்பி வைப்புகள். அடுத்த இதழானது பொதுத் தலைப்புக்களை தாங்கி வர இருக்கின்றது. உங்கள் படைப்புகள் உளவியல் சார்ந்தவையாக அமையட்டும்.

உங்கள் தொடர்புகளை விரைவாகவும் இலகுவாக்கிக்கொள்ளவும்

மின் அஞ்சல் முகவரி.

naanscholasticate@gmail.com

“நான்”

மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு இதழாக
வருடத்திற்கு நான்கு தடவைகள்
உங்களிடம் வந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

என்னில் உங்களுக்குத் தேவையான
உளவியற் கருத்துக்கள்
குவிந்து கிடக்கின்றன.

என்னுடைய தனிப்பிரதி - 50/=

என்னுடைய ஆண்டு சந்தா

உள்நூலில் - 250/=

வெளியூலில் - 6 Euro

“NAAN”

Tamil Psychological Magazine

“Vasanthaham”, Swamiyar Road,
Colombuthurai, Jaffna, Sri Lanka.

Tel: 021 - 222 5359

E-mail:naanscholasticate@gmail.com

Registered No. QD/94/News/2014